

PIERWSZE WYDANIE 1832 ROK

EUNOMIA

MAGAZYN PWSZ W RACIBORZU

ISSN 1897-2349

Nr 2 (87) marzec-kwiecień 2016

ZMIANY W PWSZ

**Nowy
Kancierz**

WIELKI SUKCES

**Pływacy
na medal!**

WSPÓŁPRACA

**„Sport ku
radości”-
to już 19. edycja**

RADA UCZELNIANA SAMORZĄDU STUDENCKIEGO PWSZ

ZAPRASZAMY NA JUWENALIA

www.pwszrac.pl

FOTORELACJA: Akademickie Mistrzostwa Śląska w Pływaniu

Radość z sukcesu

Przed startem

Walka

Odpoczynek

Przed rozdaniem medali

foto Gabriela Habrom-Rokosz

JM Rektor Prof. nadz. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura

Szanowni Państwo!

Z dumą i z radością przekazuję Czytelnikom nowy numer „Eunomii”. Zawartość bieżącej edycji dokumentuje ostatnie dokonania kadry, kół naukowych i sportowców. Prezentuje także plany i zamierzenia na najbliższą przyszłość. Cieszę się, że studenci i pracownicy naszej Uczelni są aktywni i odnoszą sukcesy w tak wielu dziedzinach. Gratuluję osiągnięć naukowych, artystycznych, sportowych i społecznych!

Rozpoczynają się Juwenalia, czas radości całej społeczności akademickiej, a szczególnie najważniejszej części tej społeczności – studentów. W tym roku, podobnie jak w latach ubiegłych, nasi studenci na kilka dni symbolicznie przejmują władzę nad miastem. Racibórz w okresie Juwenaliów pięknieje i tętni życiem, a mieszkańcy cieszą się uczestnictwem w atrakcyjnych imprezach. Życzę udanych Juwenaliów 2016!

Ewa Stachura
REKTOR PWSZ W RACIBORZU

Kronika	4-5
Zgromadzenie Plenarne KRePSZ w Wałbrzychu	6
Porozumienie z fundacją Del Bianco	7
Wywiad z Kanclerzem Januszem Faronem	8
Pływackie Akademickie Mistrzostwa Śląska w Raciborzu	10
Sukcesy naszych studentów w Akademickich Mistrzostwach Polski	11
35-lecie PTP	12
Akademik PWSZ - kompleksowa modernizacja domu studenta	13
Umiędzynarodowienie - wyzwanie dla polskich uczelni	14
Program Erasmus - spostrzeżenia wykładowcy	15
Wykład na temat współczesnych zagrożeń	16
Z działalności Wydawnictwa PWSZ	17
Wizyta w Königswinter	18-19
Quo Vadis, czyli roważania na temat istoty fotografii	20
Majowy Bieg o Puchar Rektora w Raciborzu	21
Przygotowania do „Sportu ku radości” rozpoczęte!	22-23
FOTON na XIII Festiwalu Fotografii w Rybniku	24
Studencki Klub Pomocy Koleżeńskiej ma własne logo	25
„Znani, a nieznani” - spotkanie z Agnieszką Gogolewską	26
Pozytywne rezultaty apelu studentów	27
POMIĘDZY - finał wystawy Magdaleny Gogół	28
Raciborscy studenci na piłkarskim turnieju w Branicach	29
Juwenaliowa gra miejska	30
Działania promocyjne Studenckiego Koła Naukowego Wychowania Fizycznego	31
Raciborska wystawa Joanny Apanowicz	32
„Naszych Głębzczy nie zobaczymy już nigdy”	33
O potrzebie zmian wskaźników w ewaluacji kształcenia szkolnego	34-37
Nowości Biblioteczne	38

EUNOMIA - magazyn Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu

Adres redakcji: ul. Słowackiego 55, 47-400 Racibórz, tel./fax. 032 415 50 20
mail: eunomia@pwsz.raciborz.edu.pl

Redaguje zespół: dr Janusz Nowak (redaktor naczelny),
dr inż. arch. Joanna Sokołowska-Moskwiak, Kamil Szypuła

Materiał zdjęciowy: dr Gabriela Habrom-Rokosz FOTON Skład DTP: Kamil Szypuła

Wydawca: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

Druk: Printy Poland Poligrafia, Wodzisław Śląski.

Redakcja nie odpowiada za błędy drukarskie. Wszelkie prawa zastrzeżone.

NASZA OKŁADKA

Zdjęcie: dr Gabriela Habrom-Rokosz FOTON

KRONIKA

wydarzeń PWSZ Racibórz

Nowe logo zatwierdzone przez Senat

W poprzednim numerze „Eunomii” zaprezentowaliśmy Państwu – jako pierwsi – projekt nowego logo raciborskiej uczelni. Obecnie jest już ono oficjalnie zatwierdzone i zastąpi dawny znak. Decyzją Wysokiego Senatu z dnia 7 kwietnia 2016 roku Państwo – Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu przyjęła nową księgę identyfikacji wizualnej i logo.

XXVII Forum Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w Tarnobrzegu

W dniach od 17 do 20 marca przedstawiciele Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego raciborskiej uczelni uczestniczyli w XXVII Forum Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w Tarnobrzegu.

Igor Tumanis, Dawid Machecki, Rafał Krzyżok oraz Aleksandra Biel – to oni z ramienia Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego PWSZ w Raciborzu wzięli udział w Forum. W wydarzeniu tym uczestniczyło ponad dziewięćdziesięciu delegatów z trzydziestu sześciu Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych. Było to ważne spotkanie dla społeczności tego typu uczelni. Podczas tego zjazdu dokonano wyboru nowych władz Komisji Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. I tak na stanowisko przewodniczącego komisji został wybrany Adam Artymiuk (PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej). W wyborach na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego została wybrana Aleksandra Zachariasz (PWSZ im. Angelusa Silesiusa w Wałbrzychu), natomiast stanowisko sekretarza objął Łukasz Kiełczewski (PWSZ Elbląg). Dokonano również wyboru członków komisji, łącznie pięć osób mogło wejść w jej skład. Znaczącym faktem dla samorządu naszej uczelni jest informacja, że to właśnie m.in. przedstawicielka Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu – Aleksandra Biel została wybrana na to stanowisko.

Prócz naszej studentki w skład komisji weszli: Agata Orłowska (PWSZ Włocławek), Damian Pietrykowski (PWSZ Włocławek), Rafał Madura (PWSZ Tarnobrzeg) oraz Mateusz Wieczorek (PWSZ Tarnobrzeg). Ponadto studenci podczas zjazdu uczestniczyli w wielu panelach oraz warsztatach, które z pewnością przyczynią się do lepszego funkcjonowania samorządu studenckiego w raciborskiej uczelni.

W TELEGRAFICZNYM SKRÓCIE:

3 marca odbył się Dzień Otwarty w PWSZ w Raciborzu. Były sportowe szaleństwa, tajemnice nowoczesnej techniki, chwila wytchnienia przy sztuce, tajniki architektury, interesujące fakty społeczne, ciekawostki językowe i mnóstwo inspiracji jak zadbać o swoje zdrowie oraz inaczej niż zwykle spędzić czas wolny.

10 marca Studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej kierunku Wychowanie Fizyczne w Raciborzu odbyli wizytę w Zespole Szkół Technicznych w Wodzisławiu Śląskim. Pod kierunkiem wykładowców Instytutu Kultury Fizycznej mogli zaprezentować pomiary: antropometryczne i składu masy ciała.

11 marca Studenckie Koło Naukowe Fotografii Artystycznej FOTON prowadzone pod kierunkiem dr Gabrieli Habrom-Rokosz otworzyło 10-tą wystawę fotografii w jubileuszowym roku dziesięciolecia. Wernisaż wystawy MINIMALIZM, a jednocześnie uroczystość podsumowująca jubileuszowe obchody pracy twórczej członków FOTON-u miała miejsce w Powiatowym Muzeum Ziemi Głubczyckiej.

13 marca PWSZ w Raciborzu dołączyła do szacownego grona in-

Uczestnicy Forum w Tarnobrzegu

stytucji naukowych i kulturalnych polskich i zagranicznych uczelni jako nowy partner „Fondazione Romualdo del Bianco” we Florencji. Podstawowym celem działalności Fundacji jest krzewienie i ochrona dziedzictwa historycznego oraz nawiązanie dialogu międzykulturowego młodzieży ze środowiskiem ludzi nauki i kultury w wymiarze europejskim a również światowym.

31 marca w sali wykładowej Instytutu Studiów Edukacyjnych i Sztuki w ramach cyklu spotkań „Rozmowy o fotografii”, spotkała się RODZINA FOTONOWCÓW, aby podsumować dziesięć lat swojej bardzo intensywnej działalności oraz wyznaczyć nowe kierunki.

Prof. Krzysztof Malik Rektor Politechniki Opolskiej i prof. nadzw. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura w trakcie spotkania

6 kwietnia, o godz. 13.00 w raciborskim Zamku Piastowskim została otwarta wystawa twórczości Joanny Apanowicz, laureatki Nagrody Rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu dr hab. inż. Ewy Stachury w 9 Triennale Grafiki Polskiej, jednej z największych w Polsce przedsięwzięć o charakterze konkursowym w dziedzinie grafiki, organizowanym przez Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach, jako jedno z głównych wydarzeń towarzyszących Międzynarodowemu Triennale Grafiki w Krakowie.

12 kwietnia Rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu prof. nadzw. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura spotkała się z prof. Krzysztofem Malikiem Rektorem Politechniki Opolskiej, celem podpisania umowy o współpracę między uczelniami. Przedstawiciele obydwu uczelni zaprezentowali zakres i możliwości wspólnych przedsięwzięć badawczych, edukacyjnych i organizacyjnych.

19 kwietnia odbyło się 35 – lecie raciborskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, pod hasłem „Geneza, współczesność, perspektywy”

21 kwietnia Decyzją JM Rektora PWSZ w Raciborzu powołano do życia koło naukowe „Administrator”. Zrzeszeni w nim studenci kierunku administracja planują podjęcie współpracy badawczo-

-dydaktycznej z jednostkami samorządu terytorialnego w celu włączenia się w życie społeczne miasta i regionu.

22 kwietnia Z okazji Światowego Dnia Książki i Praw Autorskich oraz obchodów Roku Henryka Sienkiewicza - Biblioteka PWSZ w Raciborzu przeprowadziła spotkanie z raciborskim płatnerzem - Robertem Stefanowskim.

25 kwietnia Studenckie Koło Naukowe Instytutu Neofilologii EMINUS przeprowadziło panel dyskusyjny „Ciało w kostiumie sztuki”. Gościem specjalnym był dr hab. Paweł Marcinkiewicz – poeta, autor ośmiu zbiorów wierszy, laureat nagród Fundacji Kultury oraz Czesława Miłosza.

5 maja w Instytucie Studiów Społecznych gościła znana kryminolog wykładowca na kierunku Bezpieczeństwo Państwa dr Joanna Stojer-Polańska, absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego, która poprowadziła wykład otwarty. Jej praca magisterska była poświęcona narzędziom zbrodni, natomiast praca doktorska dotyczyła oddziaływania mediów, szczególnie seriali kryminalnych, na postępowanie karne, czyli tzw. efektu CSI. Wykład po raz pierwszy w historii PWSZ w Raciborzu był transmitowany na żywo w Internecie.

BĄDŹ NA BIEŻĄCO!

polub nasze oficjalne profile w socialmedia!

facebook.com/PWSZ.w.Raciborzu/
twitter.com/PWSZraciborz
instagram.com/pwsz.raciborz

Zgromadzenie Plenarne KRePSZ w Wałbrzychu

fot. Archiwum KRePSZ

Obrady panelu poświęconego kreowaniu sieci Uczelni typu PWSZ (od lewej rektorzy: Ewa Stachura - Racibórz, Witold Stankowski - Oświęcim, Mirosław Pawlak - Konin, Jolanta Witek - Wałcz)

W dniach 16 – 19 marca br., w PWSZ w Wałbrzychu odbyły się obrady XXIV Zgromadzenia Plenarnego Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych (KRePSZ) w których uczestniczyli przedstawiciele 34 Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych, głównie rektorzy i prorektorzy. W obradach wzięli udział także zaproszeni goście – eksperci: prof. Krzysztof Diks, przewodniczący Polskiej Komisji Akredytacyjnej, prof. Jerzy Woźnicki, przewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz mgr Marcin Czaja, dyrektor Departamentu Szkolnictwa Wyższego i Kontroli MNiSW.

Otwarcie konferencji z udziałem władz samorządowych miało miejsce w Sali multimedialnej Centrum Nauki i Sztuki „Stara Kopalnia”, obrady plenarne odbyły się już w siedzibie wałbrzyskiej Uczelni. Obrady poświęcone były trzem grupom zagadnień najważniejszych z punktu widzenia rozwoju i sprawnego funkcjonowania publicznych wyższych uczelni zawodowych, którym poświęcono odrębne panele dyskusyjne.

Pierwszy z nich dotyczył form udziału KRePSZ-u w pracach legislacyjnych dotyczących szkolnictwa wyższego. Panel drugi omawiał zagadnienia kreowania sieci Uczelni, sieci poszczególnych kierunków i takich form współpracy między uczelniami typu PWSZ, które wzmocniłyby ich pozycję konkurencyjną. Wiele miejsca poświęcono dyskusji nad doskonaleniem oferty programowej wyższego szkolnictwa zawodowego, uprzątnięciem progra-

mów kształcenia i formułą prowadzenia praktyk zawodowych (Panel 3). Prace nad powyższymi zagadnieniami kontynuowane były w gronie Prezydium KRePSZ, podczas spotkania w Nowym Sączu (15–17 kwietnia). Wypracowane projekty wraz z propozycjami szczegółowych rozwiązań zostaną przedstawione przedstawicielom uczelni na kolejnej konferencji plenarnej, która odbędzie się we wrześniu w Elblągu.

Porozumienie z Fundacją Romualdo Del Bianco we Włoszech

Z przyjemnością i satysfakcją informujemy, że 13 marca 2016 roku Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu dołączyła do szacownego grona instytucji naukowych i kulturalnych, polskich i zagranicznych uczelni jako nowy partner „Fondazione Romualdo del Bianco” we Florencji.

Podstawowym celem działalności Fundacji jest krzewienie i ochrona dziedzictwa historycznego oraz nawiązanie dialogu międzykulturowego młodzieży ze środowiskiem ludzi nauki i kultury w wymiarze europejskim a również światowym.

Zgodnie ze statutem, Fundacja ma na celu promowanie, rozpowszechnianie i zachowanie dziedzictwa kulturowego, działalność kulturalną, artystyczną, historyczną i naukową. Świadomość wartości narodowych i światowego dziedzictwa kulturowego oraz wspieranie i podnoszenie tych wartości, a także popularyzacja turystyki wpisane są w misję Fundacji, która obecnie zrzesza ponad czterysta pięćdziesiąt instytucji akademickich i uniwersytetów z sześćdziesięciu krajów świata

Na mocy porozumienia partnerzy zobowiązali się do wdrażania zasad zrównoważonego rozwoju, promocji podróży

jako narzędzia wiedzy i wspierania poszanowania dla różnorodności kulturowej oraz rozwijania dialogu kulturowo-naukowego pomiędzy Raciborzem i Florencją. Do realizacji tych celów będzie wykorzystywany m.in. portal internetowy: www.fondazione-delbianco.org, www.lifebeyondtourism.org.

Można tam znaleźć więcej informacji o Fundacji Romualdo del Bianco i inicjatywie Life Beyond Tourism. Członkostwo naszej uczelni w Fundacji otwiera studentom, absolwentom i wykładowcom PWSZ nowe możliwości międzynarodowego zaangażowania poprzez między innymi:

- udział kadry akademickiej, studentów i absolwentów w warsztatach, pracach naukowych, konferencjach, sympozjach, seminariach, wykładach i projektach kulturalno-naukowych organizowanych pod patronatem Fondazione Romualdo del Bianco we Florencji lub w kraju jednego z partnerów fundacji;

- udział studentów - delegatów uczelni w miesięcznym stażu we Florencji w ramach projektu Fundacji „Life Beyond Tourism”, poprzez wsparcie organizacyjne imprez oraz działania promocyjne;
- współorganizację powyższych przedsięwzięć;
- udział studentów i absolwentów w szkoleniach i praktykach organizowanych przez Fundację lub współpracujące z nią instytucje;
- tworzenie przez studentów blogów lub fotoblogów na portalu internetowym projektu „Life Beyond Tourism”).

Wszelkie informacje dotyczące aktualnych wydarzeń i ofert można znaleźć na podanych stronach internetowych Fundacji.

Zapraszamy do korzystania z tej niezwykle interesującej oferty. Zachęcamy szczególnie studentów architektury, edukacji artystycznej, turystyki oraz naszych przyszłych filologów.

„Wierzę, że poradzimy sobie ze wszystkim!”

Z dr. inż. arch. Januszem Faronem – Kanclerzem PWSZ w Raciborzu rozmawia dr Janusz Nowak

fot. Gabriela Habrom - Rokosz (B.9)

Jakie uczucia towarzyszyły Panu Doktorowi w trakcie realizacji procedury konkursowej?

Dr inż. arch. Janusz Faron: Uczucia? Odpowiem Panu, Panie redaktorze, w następujący sposób: jestem architektem, a w ten zawód procedura konkursowa wpisana jest niemal od niepamiętnych czasów. Jesteśmy przyzwyczajeni do tego, że wciąż ktoś nas ocenia lub wartościuje naszą pracę. Czy będzie to sukces, czy też porażka – czas pokaże, ale jak wszyscy, zawsze pracuję z myślą o sukcesie.

Sprawowanie funkcji kanclerza szkoły wyższej jest niewątpliwie sporym wyzwaniem. Jak Pan Doktor postrzega rolę kanclerza?

Dr inż. arch. Janusz Faron: Obowiązki kanclerza są jasno określone w dokumentach wewnętrznych uczelni, ale rozumiem, że nie o takie ich zdefiniowanie Panu chodzi.

Bardziej o Pańską filozofię pełnienia tej funkcji.

Dr inż. arch. Janusz Faron: Moim zdaniem pracę kanclerza sprowadzić można w uproszczeniu do dbania o zrównoważony rozwój dwóch elementów składowych Uczelni, tj. o rozwój ludzi (studentów i pracowników) i o powiększanie majątku Szkoły. W

moim przekonaniu rolą kanclerza jest zachowanie równowagi pomiędzy tymi dwoma podmiotami.

Które z problemów związanych z funkcjonowaniem infrastruktury raciborskiej Uczelni uważa Pan Kanclerz za szczególnie ważne? W jaki sposób będzie Pan próbował je rozwiązywać?

Dr inż. arch. Janusz Faron: Objąłem obowiązki kanclerskie zaledwie kilka dni temu, o problemach wiem już sporo, choć zapewne jeszcze nie o wszystkich. Jedno jest pewne, nie mogę „próbować rozwiązywać problemów” – ja je mam rozwiązywać i to jak najlepiej, tego oczekują ode mnie władze Uczelni, jej pracownicy i studenci. Krzepiąca jest jednak myśl, że pracuje w tej Szkole wielu wspaniałych ludzi – nie wszystkich zdołałem poznać, ale jestem pewny, że dzięki ich zaangażowaniu poradzimy sobie ze wszystkim. No może w jednym trzeba nam będzie pomóc – trzeba do nas wysyłać swoje dzieci na studia!

Każda szkoła wyższa cierpi na permanentny „głód” środków finansowych. Czy ma Pan Kanclerz jakieś pomysły na pozyskiwanie dodatkowych środków (poza subwencją)? Czy model współpracy z organami samorządu terytorialnego daje, według Pana Doktora, konkretne korzyści

Uczelni?

Dr inż. arch. Janusz Faron: Nie podlega to dyskusji, samorząd w sposób stały i odczuwalny wspiera szkołę na wiele sposobów. Również PWSZ stara się wnieść coś w życie miasta. Sądzę jednak, że w tym temacie należałoby raczej rozmawiać z Panią Rektor – prof. Ewą Stachurą i z Prezydentem Miasta Panem Mirosławem Lenkiem. Należy jednak podkreślić, że potencjał uczelni wyższej tkwi w możliwości aplikowania o środki na badania naukowe i na współpracę z przedsiębiorstwami. Dzięki patronatowi uczelni lub jej obecności w programach z zakresu rewitalizacji, badań stosowanych, projektach innowacyjnych można pozyskiwać znaczne środki z krajowych i unijnych programów rozwoju przedsiębiorstw. Budować lokalne centra badawcze i poprawiać konkurencyjność zakładów.

Proszę na koniec o przybliżenie czytelnikom „pozazawodowej” sylwetki Pana Doktora (zamiłowania, „pasje” itp.).

Dr inż. arch. Janusz Faron: Wymienię trzy, choć z braku czasu są to raczej marzenia aniżeli pasje: stare samochody, nurkowanie i najnowsza – szybownictwo.

Rozmawiał dr Janusz Nowak

REKLAMA W „EUNOMII”

Zapraszamy do reklamowania się
na łamach dwumiesięcznika
Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej
w Raciborzu „Eunomia”.

Czasopismo to wydawane jest od dziesięciu lat i bogato informuje o życiu akademickim oraz wydarzeniach w mieście. Dodatkowo magazyn publikuje teksty dotyczące historii, edukacji, psychologii, kulturalne, wywiady z interesującymi osobistościami, wiadomości sportowe. Od poprzedniego numeru „Eunomia” wydawana jest w odświeżonej, nowoczesnej szacie graficznej. Wysoki poziom merytoryczny periodyku zapewnia kadra PWSZ w Raciborzu.

Proponujemy Państwu następujące formaty reklam:

PEŁEN MODUŁ A4	4 str. okładki, kolor	800 zł brutto
PEŁEN MODUŁ A4	2,3 str. okładki, kolor	500 zł brutto
PEŁEN MODUŁ A4	wkładka, kolor	350 zł brutto
PÓŁ MODUŁU A4	kolor	200 zł brutto
1/4 MODUŁU A4	kolor	150 zł brutto
PEŁEN MODUŁ A4	czarno-biały	100 zł brutto
PÓŁ MODUŁU A4	czarno-biały	50 zł brutto
1/4 MODUŁU A4	czarno-biały	30 zł brutto

Teksty sponsorowane (idealne w przypadku rekomendacji
np. miejsc wypoczynkowych, ośrodków turystycznych, prezentacji produktów):

CAŁA STRONA A4	czarno-biała	200 zł brutto
PÓŁ STRONY A4	czarno-biała	100 zł brutto

Szczegółowych informacji udziela Biuro Prasowe PWSZ
w Raciborzu:

tel. 32 415 50 20 wew. 130
promocja@pwszrac.pl

Pływackie Akademickie Mistrzostwa Śląska w Raciborzu

9 marca 2016 roku odbyła się na pływalni PWSZ w Raciborzu II Runda Akademickich Mistrzostw Śląska. Oto zestaw wyników reprezentantów naszej uczelni. Po stronie kobiet na podium indywidualnie stanęły:

Agnieszka Ostrowska – 1 miejsce na 100 metrów stylem klasycznym oraz 2 miejsce na 50 metrów stylem klasycznym,

Magdalena Kiersztyn – 2 miejsce na 100 metrów stylem grzbietowym oraz 3 miejsce na 100 metrów stylem zmiennym, Sztafeta kobiet 4x50 m stylem zmiennym w składzie: **Magdalena Kiersztyn, Agnieszka Ostrowska, Małgorzata Frenke** oraz **Agata Sikora** zajęła pierwsze miejsce! Po stronie mężczyzn na uwagę zasługują:

Adrian Kiesel – 1 miejsce na 50 metrów stylem motylkowym,

Krzysztof Gładysz – 2 miejsce na 100 metrów stylem klasycznym,

Maciej Sudenis – 1 miejsce na 50 metrów stylem dowolnym oraz 2 miejsce na 50 metrów stylem motylkowym,

Andrzej Wróbel – 2 miejsce na 50 metrów stylem dowolnym,

Sebastian Filuś – 3 miejsce na 50 metrów stylem klasycznym.

Sztafeta 4x50 m stylem zmiennym w składzie: **Sebastian Filuś, Krzysztof Gładysz, Adrian Kiesel** oraz **Andrzej Wróbel** zajęła drugie miejsce.

Gratulacje dla wszystkich uczestników oraz serdeczne podziękowania dla **JM Rektora PWSZ prof. nadzw. dr hab. inż. arch. Ewy Stachury**, Prorektora do spraw dydaktyki i studentów **dr. Pawła Strózi-ka**, Dyrektora Instytutu Kultury Fizycznej **dr.hab. Jarosława Cholewy**, prof. nadzw, Naczelnika Wydziału Edukacji Kultury i Sportu Urzędu Miasta Racibórz **mgr. Roberta Myśliwego** oraz dla wszystkim osobom za przybycie i kibicowanie.

Podziękowania również należą się komisji sędziowskiej za sprawne przeprowadzenie zawodów, Zastępcy Dyrektora Instytutu Kultury Fizycznej **dr. Marcinowi Kunickiemu** oraz **mgr. Januszowi Lukoszkowi** za organizację Mistrzostw, a także wszystkim osobom zaangażowanym w to ważne wydarzenie.

Sukcesy naszych studentów w Akademickich Mistrzostwach Polski

W dniach 8-10 kwietnia bieżącego roku na pływalni Term Maltańskich w Poznaniu odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w Pływaniu. W największej imprezie pływackiej przeznaczonej dla studentów wystartowało prawie dziewięćset zawodników z siedemdziesięciu dziewięciu uczelni z całego kraju. Nie zabrakło oczywiście reprezentantów raciborskiej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej.

fot. archiwum PWSZ

Drużyna pływacka prowadzona przez trenera klasy mistrzowskiej **dr. Marcina Kunickiego** liczyła siedem osób. Zespół kobiet w składzie: **Agnieszka Ostrowska i Magdalena Kiersztyn** wywalczył w generalnej klasyfikacji punktowej Akademickie Mistrzostwo Polski w kategorii Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych. **Agnieszka Ostrowska** dwukrotnie stawała na podium w klasyfikacji generalnej, srebrny medal wywalczyła na dystansie 100 metrów stylem klasycznym oraz brązowy na dystansie o połowę krótszym. Dodatkowo na tych samych dystansach dwukrotnie została Mistrzynią Polski

w kategorii Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych. **Magdalena Kiersztyn** wywalczyła podwójne Mistrzostwo Polski w kategorii PWSZ-ów na dystansach 50 i 100 metrów stylem grzbietowym.

Strona męska reprezentowana przez **Adriana Kisiela, Krzysztofa Gładysza, Andrzeja Wróbla, Macieja Sudenisa oraz Sebastiana Filusia** również zajmowała wysokie lokaty. **Adrian Kisiel** dwukrotnie wygrał finał B, co w końcowej klasyfikacji dało mu jedenaste miejsce w kraju wśród studentów (50 metrów stylem motylkowym i dowolnym). **Maciej Sudenis** zajął

miejsce dwunaste na dystansie 50 metrów stylem motylkowym. **Krzysztof Gładysz** zajął osiemnaste miejsce na dystansie 50 metrów stylem klasycznym, a **Sebastian Filus** ukończył rywalizację w sprincie grzbietowym na miejscu dziewiętnastym. Sztafeta męska 4x50 metrów stylem zmiennym w składzie: **Sudenis, Gładysz, Kisiel i Wróbel** uplasowała się na szóstym miejscu w kraju.

Wszystkim raciborskim reprezentantom i ich trenerowi należą się serdeczne gratulacje.

35-lecie Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego Oddział Racibórz

fot. Gabriela Habrom - Rokosz (2)

Z okazji 35-lecia powołania Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego Oddział w Raciborzu w budynku PWSZ w Raciborzu zorganizowano 19 kwietnia 2016 r. X Raciborskie Seminarium Pedagogiczne „35-lecie raciborskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. Geneza, współczesność, perspektywy”. Przybyłych powitała prezes Zarządu Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego o/Racibórz dr Ludmiła Nowacka.

35 lat Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Raciborzu to okazja do podzielenia się tym, co za nami, ale też przyszłymi planami i perspektywami. Cieszę się, że w tak ważnym dla nas dniu są z nami szczególnie goście - powiedziała **dr Ludmiła Nowacka**. Uroczystości zaszczylicili swoją obecnością: J.M. Rektor PWSZ w Raciborzu **prof. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura**, zastępca prezydenta Raciborza **Irena Żylak**, w imieniu starosty **Danuta Miensopust**, dyrektor MDK **Agnieszka Busuleanu** oraz dyrektorzy miejskich placówek oświatowych, instytucji i stowarzyszeń, pedagodzy oraz studenci.

Głos zabrała także Rektor prof. dr hab. inż. arch. Ewa Stachura. - To prawdziwy zaszczyt i przyjemność gościć X Raciborskie Seminarium Pedagogiczne w murach naszej uczelni. Radość jest tym większa, gdy przypomnimy, jak wielkie osiągnięcia ma raciborski oddział - zarówno badania naukowe, jak i konferencje, rozmaite eventy, seminaria czy działalność

wydawniczą. Raciborskie PTP kreatywnie mobilizuje także raciborskie środowisko intelektualne - powiedziała Rektor raciborskiej uczelni.

Cykliczne seminarium rozpoczęło od złożenia podziękowań osobom, które przyczyniły się do powstania i aktywnego funkcjonowania Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Raciborzu. Listy gratulacyjne odebrali: **prof. Gabriela Kapica i prof. Marian Kapica**, **dr Adam Szecówka**, **dr Beata Bułka**, **mgr Dorota Jańska**, **mgr Andrzej Kowalski**, **mgr Sławomir Szwed**. Podziękowano także J.M. Rektor PWSZ prof. Ewie Stachurze.

Następnie udano się na pierwsze piętro budynku głównego PWSZ, gdzie Prezes dr Ludmiła Nowacka wraz z Rektorem prof. dr hab. inż. arch. Ewą Stachurą dokonały uroczystego odsłonięcia pamiątkowej tablicy, którą wykonał **Józef Dradrach**, a poświęcił na uroczystym posiedzeniu Zarządu w dniu 13 kwietnia ks. **Jerzy Hetmańczyk**. Kolejnym punktem konferencji była sesja

plenarna, podczas której wykłady na temat genezy, historii i perspektyw rozwoju oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego wygłosili:

prof. Marian Kapica *U źródeł Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Raciborzu. Narodziny i rozwój*

dr Adam Szecówka *Udział Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego w tworzeniu szkolnictwa wyższego w Raciborzu*

dr Beata Bułka *Polskie Towarzystwo Pedagogiczne - szanse i rozwój*

dr Ludmiła Nowacka *Polskie Towarzystwo Pedagogiczne w Raciborzu dokonania i perspektywy*

W kolejnym numerze „Eunomii” zaprezentujemy fragmenty referatów wygłoszonych podczas Seminarium.

dr Ludmiła Nowacka

Akademik PWSZ - kompleksowa modernizacja domu studenta

fot. Martyna Dziurska, portal www.naszraciborz.pl

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu zamierza przystąpić do modernizacji i przebudowy akademika. Inwestycja będzie rozłożona na trzy lata, a obiekt poza mieszkaniami dla studentów zyska także szereg nowych funkcji, w tym związanych z rozwijaniem przedsiębiorczości.

W dniu 9 marca odbyła się kolejna sesja obron projektów dyplomowych inżynierskich w Instytucie Architektury PWSZ w Raciborzu. Jedną z absolwentek jest inż. arch. **Martyna Dziurska**, która zaprezentowała przed audytorium złożonym z: **JM Rektora prof. nadz. dr hab. inż. arch. Ewy Stachury**, **prezydenta Mirosława Lenka** oraz **starosty Ryszarda Winiarskiego**, **prorektora dr. Jakuba Berezowskiego**, **dyrektora Instytutu Architektury dr inż. arch. Joanny Sokołowskiej-Moskwiak** oraz **wiceprezydentów Ireny Żylak i Wojciecha Krzyżka** projekt dyplomowy, który zakłada kompleksową modernizację domu studenta należącego do PWSZ w Raciborzu przy ul. Słowackiego.

Projekt zakłada modernizację i adaptację obiektu na funkcje, które wzajemnie się uzupełniają akademik oraz centrum dydaktyczne. Na funkcję mieszkaniową przewidziano łącznie 88 pokoi i nie będzie tak

jak dotąd pełnić roli dominującej. Towarzyszyć jej będą sale wykładowe i ćwiczeniowe, miejsca spotkań, a nawet rozwijania przedsiębiorczości. Podniesiony zostanie standard pokoi, które zostaną wyposażone

Uczestnicy spotkania z projektem zmian

w węzły sanitarne oraz wspólne miejsca do nauki i kuchni na każdej kondygnacji. Obiekt zostanie dostosowany do korzystania z niego przez osoby niepełnosprawne. Część obiektu zaadoptowana zostanie na bursę czyli pokoje mieszkalne na potrzeby szkół ponadgimnazjalnych.

Inspiracją dla autorki projektu jak sama podkreśliła była zatopiona w zieleni jaskinia - grotka skalna o dobrej akustyce, której poświęciła wiele uwagi projektując salę audytoryjną. Elewacja kurtynowa obiektu przypomina ogród z tarasem. Kwestia zagospodarowania przestrzeni wokół akademika to przede wszystkim stworzenie przestrzeni publicznej przyjaznej studentom.

Zaprezentowana koncepcja projektowa to dopiero punkt wyjścia do dalszych działań. Celem jest stworzenie nowoczesnego kampusu, który będzie jednym z ważniejszych elementów kreowania nowego wizerunku i oferty raciborskiej uczelni. PWSZ szuka partnerów, którzy wesprą uczelnię w finansowaniu inwestycji, stąd obecność władz miasta i powiatu, które zadeklarowały pomoc w przygotowaniu wszelkich formalności. Na obecnym etapie istnieje konieczność opracowania programu funkcjonalno-użytkowego, którego zadaniem jest oszacowanie kosztów inwestycji.

Umiedzynarodowienie - wyzwanie dla polskich uczelni

Na polskich uczelniach studiuje ponad 64.254 studentów mniej niż w roku poprzednim i o ponad 200.000 mniej niż trzy lata temu.

Od ponad 10 lat polskie szkolnictwo wyższe uczestniczy w przemianach związanych z umiedzynarodowieniem. Jeśli chcemy dorównać do średniej europejskiej, za cztery lata w polskich uczelniach powinno studiować co najmniej 100.000 obcokrajowców, czyli prawie dwa razy tyle, co obecnie! Jak osiągnąć ten poziom – dyskutowano o tym w Gdańsku na konferencji *Studenci zagraniczni w Polsce 2016*.

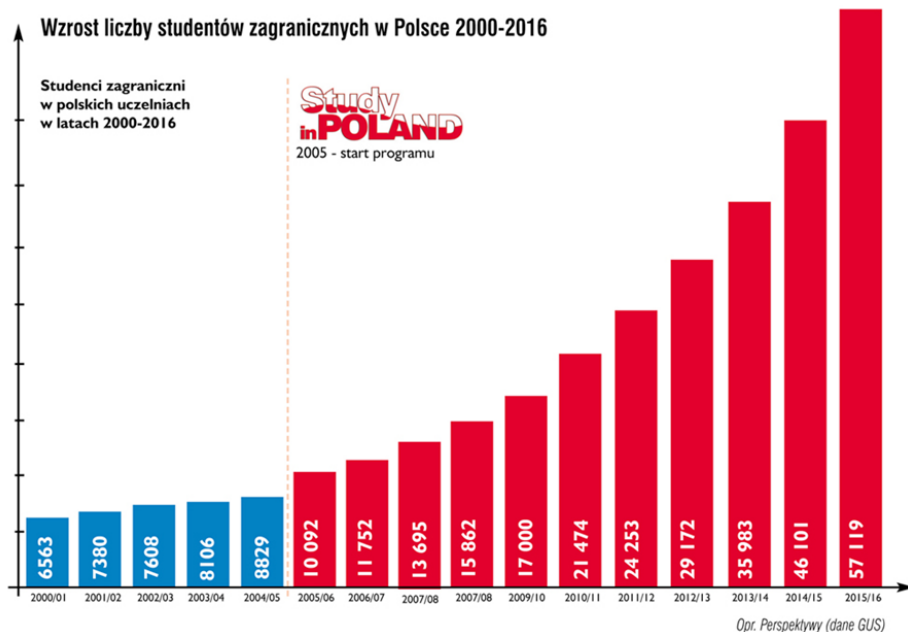
Obecnie w Polsce studiuje 57 119 studentów zagranicznych ze 157 krajów, czyli o ponad 10 tysięcy więcej niż w roku poprzednim. Stanowią oni obecnie 4,1% ogółu studentów w naszym kraju (osiem lat temu było to zaledwie 0,6%, rok temu

3,1%). Wzrost współczynnika umiedzynarodowienia wynika nie tylko ze wzrostu liczby obcokrajowców, ale również ze spadku ogólnej liczby studentów w Polsce. W roku akademickim 2015/16 na polskich uczelniach studiuje łącznie 1.405.133 osób, czyli o ponad 64.254 studentów mniej niż w roku poprzednim i o ponad 200.000 mniej niż trzy lata temu.

Przez te dziesięć lat uczelnie niezmiennie rozwijają swoje kompetencje w zakresie internacjonalizacji, budują sieć kontaktów, zdobywają doświadczenia i profesjonalizują swoją działalność. Kluczem do sukcesu jest wymiana doświadczeń i dobrych prak-

tyk oraz otwarta rozmowa o przyszłości. Nowe rynki edukacyjne i nowe podejścia do międzynarodowego marketingu to wiodące tematy na konferencji w Gdańsku – organizowana w ramach programu „Study in Poland” prowadzonego wspólnie przez KRASP i Fundację Edukacyjną „Perspektywy”. W spotkaniu, debacie adresowanej do wszystkich osób instytucjonalnie zaangażowanych w promocję i rekrutację studentów zza granicy oraz w budowę globalnej reputacji polskich uczelni uczestniczyła dr inż. arch. Joanna Sokołowska Moskwiak reprezentująca PWSZ w Raciborzu. Swoimi wystąpieniami konferencję wsparli specjaliści międzynarodowego marketingu z Pawłem Tkaczykiem z agencji brandingowej MIDEA od lat zajmującej się środowiskiem akademickim.

Konferencję uświetniło seminarium *Working with Agents*, a pierwszy dzień obrad zakończyła gala w Europejskim Centrum Solidarności w Gdańsku, podczas której ogłoszone zostały wyniki konkursu *INTER-STUDENT 2015* dla najlepszego studenta zagranicznego studiującego w Polsce. Jednym z wydarzeń towarzyszących ogólnopolskiej konferencji „*Studenci zagraniczni w Polsce 2016*” była promocja książki pt. „*Czas internacjonalizacji. Wyzwania dla polskich uczelni*” analizującej doświadczenia, stan obecny i przyszłość umiedzynarodowienia szkolnictwa wyższego w Polsce.

Program Erasmus

– spostrzeżenia wykładowcy

Nowe możliwości i perspektywy naukowe otwierają się przed studentami Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu, jak i nauczycielami akademickimi oraz pracownikami administracji, dzięki kolejnym kontraktom z zagranicznymi partnerami.

W dniu 7 marca 2016 udałem się do pobliskiej Ostrawy w ramach wymiany kadry programu Erasmus. Uniwersytet Ostrawski jest jedną z kilku uczelni partnerskich Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, a nasza współpraca z tą placówką trwa od wielu lat. Warto zauważyć, że związki naszych szkół wyższych nie ograniczają się do wymiany kadry. W ramach programu Erasmus studenci PWSZ w Raciborzu regularnie korzystają z możliwości spędzenia semestru na tamtejszym uniwersytecie, natomiast w przeszłości absolwenci filologii angielskiej raciborskiej uczelni wybierali często Uniwersytet Ostrawski jako miejsce kontynuacji nauki na studiach drugiego stopnia. Warto również podkreślić, że na początku roku 2016 ostrawska uczelnia przyznała tytuł doktora nauk humanistycznych absolwentowi filologii angielskiej raciborskiej PWSZ Szymonowi Domańskiemu. To, jeśli się nie mylę, jedyny doktorat wśród absolwentów naszej słynącej młodej filologii.

W znajdującym się w samym centrum Ostrawy budynku Filozofickiej fakulty bywałem już wcześniej przy innych okazjach, lecz nigdy wcześniej nie miałem okazji prowadzenia tam zajęć dydaktycznych. Niewiele wiedziałem o tamtejszych studentach. Nie znałem również zbyt wielu osób z tamtejszej kadry. Niewielka odległość Ostrawy od Raciborza nie zawsze przekłada się na podobieństwo w funkcjonowaniu uczelni. Zaskoczeniem może być już sam status filologii jako części wydziału filozoficznego, co jest na czeskich uniwersytetach praktyką powszechną. Struktura i rozmiar Katedry Anglistyki i Amerykanistyki są z kolei podobne do anglistyki na raciborskiej PWSZ. Na każdym roku funkcjonują trzy mniej więcej dwudziestoosobowe grupy, każda o odmiennej specjalności (podobnie jak u nas – nauczycielska,

tłumaczeniowa, biznesowa), jednak by zostać studentem, należy zdać egzamin wstępny. Studia są dwustopniowe, a uzyskanie licencjatu nie jest jednoznaczne z dostaniem się na studia magisterskie. Znowu konieczne jest zdanie egzaminu wstępnego. Należy zauważyć, że filologia angielska jest tu kierunkiem bardzo popularnym. Rokrocznie zgłasza się około ośmiu chętnych na jedno miejsce, w tym wielu obcokrajowców. Pełniący obowiązki gospodarza mojego pobytu, dr Christopher Hopkinson, zwrócił jednak uwagę, że od jakiegoś czasu spada zainteresowanie specjalnością nauczycielską, co, podobnie, jak w przypadku naszej rodzimej filologii, jest związane z potrzebami rynku pracy.

Głównym celem mojej wizyty było oczywiście przeprowadzenie zajęć ze studentami goszczącej mnie uczelni. Po przeanalizowaniu tamtejszych programów studiów oraz wytycznych programu Erasmus, postanowiłem przygotować serię czterech półtoragodzinnych zajęć warsztatowych dotyczących różnych aspektów użycia nowych technologii w fonetyce, ze szczególnym uwzględnieniem nauczania i uczenia się wymowy. Pierwszym z poruszanych tematów zajęć były związki technologii i fonetyki w przeszłości. Studenci wydawali się szczególnie zainteresowani historią powstania pierwszego mechanicznego syntezatora mowy z końca XVIII w. autorstwa Wolfganga von Kempelena, a także pochodzącymi z roku 1912 relacjami dotyczącymi pierwszych prób użycia fonografu w nauczaniu wymowy. Kolejne zajęcia dotyczyły analizy potrzeb ucznia i dostosowywania do nich treści nauczania we współczesnej fonetyce. Doszło do ożywionej dyskusji, z której wyraźnie wynikało, że poruszane kwestie są dla studentów istotne i że stopień ich świadomości fonetycznej jest dość wysoki. Główny

temat, czyli wykorzystywanie nowych technologii w badaniach fonetycznych i w nauczaniu wymowy, spotkał się również dużym zainteresowaniem zebranych i dał impuls do wymiany doświadczeń. Okazało się bowiem, że niektórzy studenci z powodzeniem wykorzystują nowe technologie w omawianym zakresie, choć głównie do samodzielnego uczenia się wymowy języków obcych.

Wyjazd był także okazją przeprowadzenia ciekawych rozmów z przedstawicielami kadry ostrawskiej uczelni. Prowadzący zajęcia, w miejsce których odbyły się moje spotkania ze studentami, najczęściej zostawali na sali wykładowej, co umożliwiałoby wymianę doświadczeń. Muszę jeszcze przyznać, że dodatkowym, zupełnie drugorzędym celem wyboru tematów z zakresu fonetyki, a nie fonologii, było przekonanie się, na ile w podejściu do pierwszej z dziedzin funkcjonuje jeszcze promowane dawniej w Czechach (i nie tylko) przez praską szkołę lingwistyczną przekonanie, że fonetyka nie jest nauką, a jedynie spisem dźwięków mowy, zaś miano prawdziwej nauki należy się jedynie fonologii. Z rozmów ze studentami podczas zajęć można było się przekonać, że choć niektóre zagadnienia z zakresu fonetyki są spychane na boczny tor, nie może już być mowy o fonologicznym dogmacie. Czas poświęcony na przygotowanie oraz realizację zajęć na ostrawskiej anglistyce muszę uznać za spędzony niezwykle pożytecznie i mam nadzieję na pogłębienie współpracy naszych placówek.

Adres Katedry Anglistyki i Amerykanistyki Uniwersytetu Ostrawskiego: Filozofická fakulta, Katedra anglistiky a amerikanistiky, Reální 5, OSTRAVA 701 03

Dr Andrzej Widota

Wykład na temat współczesnych zagrożeń

foto: Daniel Chyrchel (2)

major Piotr Lipiński w trakcie wykładu

We wtorek 12 kwietnia w PWSZ w Raciborzu odbył się kolejny wykład otwarty prowadzony tym razem przez majora Piotra Lipińskiego - zastępcę komendanta Placówki Straży Granicznej Katowice-Pyrzowice.

Organizatorem przedsięwzięcia był Instytut Studiów Społecznych. Obowiązujące studentów programy kształcenia umożliwiają dostęp do najlepszych praktyków w dziedzinie bezpieczeństwa państwa oraz administracji. Podczas wykładu poruszono kwestie związane z przeciwdziałaniem i zwalczaniem przez Straż Graniczną przestępczości zorganizowanej, terroryzmu oraz nielegalnej migracji. Wykładowca w przystępny sposób zidentyfikował najpoważniejsze obecnie zagrożenia dla sfery bezpieczeństwa państwa. Spotkanie zakończyła żywa dyskusja słuchaczy z prelegentem. Omawiane problemy budzą wiele napięć i niepokojów, mieszkańcy zarówno Polski jak i Europy poszukują rzetelnej wiedzy na temat zagrożeń obecnych w życiu publicznym. O kolejnym wykładzie otwartym, który dotyczył warsztatu pracy kryminalistyka, a poprowadziła go 5 maja 2016 r. dr Joanna Stojer-Polańska, napiszemy w następnym numerze „Eunomii”.

Wykład zainteresował sporą grupę studentów oraz mieszkańców miasta

dr Joanna Wróblewska-Jachna

Z działalności Wydawnictwa PWSZ w Raciborzu

Aktywność naukowa wykładowców uczelni przejawia się między innymi publikowaniem tekstów, będących owocem badań oraz intelektualnych refleksji. Wszystkie szkoły wyższe traktują priorytetowo uczelniane wydawnictwa, bowiem są one podstawą promocji w najważniejszej sferze – poszukiwań naukowych. Nie inaczej jest w raciborskiej Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej.

Od początku jej istnienia władze uczelniane mocno wyeksponowały działalność wydawniczą, mobilizując do niej wielu pracowników naukowych. Wydawnictwo PWSZ, kierowane przez wiele lat przez Pełnomocnika Rektora, prof. dr. hab. Jerzego Pośpiecha, doprowadziło do opublikowania wielu ważnych pozycji książkowych związanych z kierunkami i specjalnościami prowadzonymi w raciborskiej uczelni. Szczególny nacisk kładziony był na materiały dydaktyczne, pokonferencyjne, a także rozprawy doktorskie i habilitacyjne pracowników Szkoły.

W bieżącym roku akademickim Wydawnictwo PWSZ w Raciborzu otrzymało, zarządzeniem JM Rektora prof. nadzw. dr hab. inż. arch. Ewy Stachury, nowy regulamin, precyzyjnie określający zasady funkcjonowania uczelnianej oficyny. W strukturze organizacyjnej Wydawnictwa znajduje się Rada Wydawnicza oraz Biuro Wydawnictwa, za którego pracę odpowiedzialny jest Kierownik Wydawnictwa. Rada, powoływana przez Rektora na wniosek Senatu, ustala m.in. roczny plan wydawniczy (zatwierdzany przez Rektora), monitoruje jego realizację, podejmuje działania mające

Wydawnictwo PWSZ w Raciborzu przygotowało ostatnio publikację setnej książki

na celu pozyskanie środków na działalność Wydawnictwa. W skład aktualnej Rady Wydawniczej (która zebrała się niedawno na inauguracyjnym posiedzeniu) wchodzi:

1. Prof. dr hab. inż. arch. Jacek Włodarczyk (Instytut Architektury) - Przewodniczący
2. Dr hab. Leszek Karczewski (Instytut Studiów Społecznych)
3. Dr hab. inż. Bogdan Wysogład (Instytut Techniki)
4. Dr hab. Franciszek Nieć (Instytut Studiów Edukacyjnych i Sztuki)

5. Dr hab. Jarosław Cholewa (Instytut Kultury Fizycznej)

6. Dr Jacek Mołęda (Instytut Neofilologii)
Kierownik Wydawnictwa i Biuro zajmują się bieżącą działalnością edycyjną, m.in. realizują cały proces wydawniczy, odpowiadają za kontakty z autorami itd.

W strukturze organizacyjnej raciborskiej uczelni Wydawnictwo podlega Prorektorowi ds. organizacji i rozwoju dr. Jakubowi Berezowskiemu. ■

Wizyta w Königswinter w Niemczech

fot. archiwum PWSZ

Podsumowanie seminarium w Sali Eichendorffa w Domu Śląskim

W dniach od 28 lutego do 6 marca 2016 roku w Königswinter w Niemczech przebywała grupa studentów Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej oraz uczniów CKZiU Nr 2 „Mechanik” z Raciborza. Wizyta miała charakter naukowo-dydaktyczny, jej uczestnicy nie tylko zwiedzili wiele godnych poznania miejsc, ale także uczestniczyli w wykładach, prelekcjach, spotkaniach historycznych, sami opracowywali referaty i prezentacje multimedialne.

Uczestnicy zamieszkali w centrum spotkań śląskich w tzw. Domu Śląskim (Haus Schlesien) w Königswinter niedaleko Bonn, który jest miejscem spotkań Stowarzyszenia Ziomek Śląskiego, gdzie organizowane są przeróżne przedsięwzięcia polityczne, kulturalne, społeczne, historyczne, konferencje, mitingi, wernisaże itp. Wspomniany dom dysponuje dużą bazą hotelową, gastronomiczną, wystawową, biblioteczną i archiwalną.

Warte podkreślenia są cztery rzeczy. Po pierwsze - wizyty studentów PWSZ w Domu Śląskim mają charakter cykliczny, a współpraca trwa już od kilkunastu lat. Po drugie wizyta była przygotowana perfekcyjnie, do ostatniego szczegółu, a ele-

menty turystyczne czy rozrywkowe zręcznie wpleciono w zadania dydaktyczne i naukowe.

Co ważne - przygniatająca większość kosztów, które opiewały na niebagatelną sumę kilku tysięcy złotych na osobę (przejazdy, pobyt w hotelu, wyżywienie, bilety wstępu do wielu instytucji kulturalnych) pokryta została ze środków Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Niemiec. Część kosztów pokrywa zaś Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu.

Po czwarte zaś, w tym roku już po raz kolejny, w ramach współpracy, która łączy PWSZ i CKZiU Nr 2, w wyjeździe uczestniczyli uczniowie raciborskiego „Mechanika”. Co godne podkreślenia - współpraca w tym zakresie stała się elementem trwa-

łym.

Po przyjeździe, w poniedziałek, studenci i uczniowie zapoznali się z programem seminarium oraz z tematami wykładów i prelekcji, w których mieli uczestniczyć. Otrzymali także tematy prelekcji i prezentacji multimedialnych, które sami, w ciągu tygodnia, musieli opracować.

Tematy obejmowały szeroki zakres spraw, dotyczących tysiącletniej historii Śląska, znanych Ślązaków, relacji polsko-niemieckich obecnie oraz z w przeszłości, współczesnej sytuacji i perspektyw Unii Europejskiej, sytuacji geopolitycznej we współczesnym świecie. W celu opracowania wspomnianych tematów uczestnicy seminarium otrzymali dostęp do obszernej biblioteki oraz archiwum Domu Śląskiego.

fot. archiwum PWSZ

Przed budynkiem ratusza w Akwizgranie

W kolejnych dniach pobytu uczestnicy odwiedzili Bonn, w tym tzw. dom Beethovena. Warto przypomnieć, że mecenasem tego ostatniego był książę Karl Lichnowski, którego dobra leżały w powiecie raciborskim. Zawitali też do bońskiej Centrali Kształcenia Politycznego (Bundeszentrale für politische Bildung). Tam większość studentów i uczniów zaopatrzyła się w darmowe czasopisma fachowe oraz tanie wydawnictwa zwarte, dotyczące polityki, historii, ekonomii, problemów społecznych, narodowościowych i religijnych współczesnego świata. Bardzo ciekawa okazała się wizyta w siedzibie niemieckiej stacji nadawczej Deutsche Welle w Bonn, której głównym zadaniem jest przekazywanie za granicę jak najpełniejszego obrazu życia politycznego, kulturalnego i gospodarczego Niemiec oraz prezentowanie i objaśnianie niemieckiego stanowiska w najważniejszych kwestiach. W Bonn grupa zwiedziła jeszcze Dom Historii Republiki Federalnej Niemiec (Haus der Geschichte der Bundesrepublik Deutschland), będący muzeum historii Niemiec od roku 1945. W

kolejnych dniach studenci i uczniowie wysłuchali kilku wykładów i prelekcji o tematyce śląskiej (np. dr Inge Steinsträßer „Śląsk – po dziesięćkroć interesujący kraj”). Następnie grupa zwiedziła słynną katedrę w Kolonii znajdującą się od 1966 roku na liście UNESCO oraz samo miasto. Z działań rozrywkowych warto jeszcze wymienić wizytę w Akwizgranie, w którym zwiedzano

także udział w zajęciach w Kolegium Doskonalenia Zawodowego w miejscowości Siegburg. Dyrektor szkoły, pani Danieła Steffens, zapoznała gości z Raciborza z systemem kształcenia zawodowego w Niemczech, udzielając jednocześnie odpowiedzi na zgłaszane pytania i poruszane problemy. W ostatnim dniu seminarium uczniowie i studenci przedstawili plony swej pracy naukowej, prezentując opracowane przez siebie wykłady, prelekcje oraz prezentacje multimedialne na otrzymane tematy.

„W ostatnim dniu seminarium uczniowie i studenci przedstawili plony swej pracy naukowej”

słynną siedzibę i kaplicę Karola Wielkiego. Bardzo ciekawa okazała się wizyta w Parlamencie Wspólnoty niemieckojęzycznej Belgii w Eupen. Licząca nieco ponad siedemdziesiąt tysięcy osób mniejszość, która określa się sama jako najprzypadniejszy Belgowie, posiada bardzo szeroką autonomię. Jest to bardzo znaczący, szczególnie dla Śląska, przykład, w jaki sposób środki finansowe Unii Europejskiej mogą trafiać bezpośrednio do najmniejszych regionów.

Uczestnicy seminarium wzięli

Opiekunami grupy byli: wykładowca raciborskiej PWSZ dr Renata Sput, dr Piotr Sput z raciborskiego „Mechanika” oraz przedstawiciel Domu Śląskiego, Herbert Cremer.

Podsumowując, warto stwierdzić, że wszyscy uczestnicy byli zgodni co do jednego. Pobyt w Niemczech i uczestnictwo w seminarium było czymś ważnym, pouczającym, niezapomnianym, środki finansowe wydane na organizację przedsięwzięcia nie zostały zaś zmarnowane.

dr Renata Sput

QUO VADIS, czyli rozważania na temat istoty fotografii

Od 2008 roku podczas spotkań z cyklu „Rozmowy o fotografii” Studenckie Koło Naukowe Fotografii Artystycznej FOTON promuje twórczość młodych pasjonatów sztuki fotografowania, umożliwiając im pogłębienie wiedzy w zakresie estetyczno-filozoficznych aspektów fotografii. Spotkania mają charakter otwarty, uczestniczą w nich osoby zainteresowane fotografią, na co dzień uprawiające różne zawody, studenci, jak również młodzież gimnazjalna i licealna.

Ostatnie spotkanie (30.03.2016 r.) miało charakter szczególny, bo podsumowujący dziesięcioletni okres aktywnej działalności, a jednocześnie rozpoczynający kolejny, w ramach innej formuły. W toku twórczej dyskusji przywołano szereg przedsięwzięć, które należałoby kontynuować, ponieważ przyniosły bardzo pomyślne rezultaty. Określono cztery obszary dalszej działalności. Jeden z nich zakłada organizację warsztatów fotograficznych, umożliwiających poznanie lub doskonalenie klasycznych (srebrowych) lub cyfrowych technik fotograficznych z udziałem artystów, posługujących się tymi technikami. Kolejna forma rozwoju to wspólne wyjazdy plenerowe, celem poszukiwania inspiracji i odkrywania nowych dróg dla indywidualnej twórczości. Trzecia z kolei zakłada kontynuację cyklu spotkań naukowo-warsztatowych z cyklu „Rozmowy o fotografii” z udziałem znanych fotografików. Postanowiono również kontynuować misję dydaktyczną w formie serwisów fotograficznych i warsztatów dla interesariuszy zewnętrznych, z którymi nawiązano współpracę lub nowymi, zainteresowanymi taką działalnością.

Efekty współpracy z lokalnymi placówkami oświatowymi można było zobaczyć na podstawie prezentacji multimedialnej autorstwa **Magdaleny Rymer** - absolwentki raciborskiego Liceum Plastycznego, aktualnie studentki pierwszego roku edukacji artystycznej w raciborskiej uczelni oraz pokazu koncepcji pracy dyplomowej **Łukasza Lorenca**, ucznia klasy IV Liceum Plastycznego.

Przewodniczący aktualnego Zarządu FOTON-u, **Daniel Chyrchel**, odstąpił rękę tajemnicy aktualnie realizowanego autor-

Redaktor naczelny portalu Nowiny.pl - Paweł Okulowski, Agnieszka Gogolewska oraz Adam Rokosz

skiego projektu fotograficznego, łączącego działalność w Kole z dyplomem, powstającym w ramach licencjackiej pracowni artystycznej na kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych. Wieloletnia współpraca z mediami przyniosła także wiele pozytywnych efektów. Prezentacja oraz cenne uwagi krytyczne **Pawła Okulowskiego** - redaktora naczelnego portalu nowiny.pl, skierowane do uczestników spotkania, okazały się kolejnym źródłem unikatowych informacji i inspiracji. Natomiast ciepłe słowa uznania, które padły z ust Dyrektora Biblioteki PWSZ, **mgr Zenon Mrozek**, z pewnością zachęciły „Fotonowców” do dalszych twórczych poszukiwań.

Miłym akcentem był przyjazd absolwentek edukacji artystycznej z różnych roczników:

Moniki Pieczki z Rybnika (absolwentki ASP Wrocław), **Agnieszki Gogolewskiej** z Dzierżysławia, **Sabiny Wyskiel** i **Iwony Karwot** z Leszczyny-Czerwionki oraz **Marty Zart** z kilkumiesięczną córeczką **Kają** z Warszawy. Gościem specjalnym był Dominikanin z Wiednia - **Adam Rokosz OP** (Student Uniwersytetu Wiedeńskiego), inicjator i członek zespołu założycielskiego Studenckiego Koła Naukowego Fotografii Artystycznej FOTON.

Jak się okazało, aktywny udział w pracach FOTON-u przynosi wymierne rezultaty. Z pomocą życzliwych i bardziej doświadczonych kolegów znalezienie właściwej drogi twórczej, czy rozwiązanie różnych problemów jest zdecydowanie łatwiejsze.

dr. Gabriela Habrom-Rokosz

Majowy Bieg o Puchar Rektora w Raciborzu

Po raz kolejny już majowy weekend minął nam pod znakiem zmagania sportowych. Organizowany z okazji rocznicy Uchwalenia Konstytucji 3 Maja przez Urząd Miasta Raciborza, Starostwo Powiatowe w Raciborzu oraz Ośrodek Sportu i Rekreacji w Raciborzu „BIEG BEZ GRANIC” przyciągnął w tym roku tłumy chętnych.

We wtorek 3 maja na starcie biegu głównego, na dystansie 10 km, zjawili się prawie 500 zawodników, których nie zraziła zła pogoda. Wśród nich byli również studenci i pracownicy PWSZ, którzy walczyli o nagrodę - Puchar Rektora PWSZ. Wszyscy „nasi”, którzy podjęli się tego zadania, dobiegli do mety, choć momentami było ciężko. Puchar Rektora PWSZ w kategorii żeńskiej zdobyła **Ewelina Bul** z czasem 55:50, w kategorii męskiej **Piotr Jeziorski** z czasem 39:07. Na uwagę zasługuje również **Krzysztof Fojcik**, który zdobył pierwsze miejsce w kategorii ogólnej osób niepełnosprawnych - dobiegł na metę z czasem 45:43.

Wszystkim zwycięzcom i uczestnikom serdecznie gratulujemy!

Redakcja

Przygotowania do „Sportu ku radości” rozpoczęte!

fot. Archiwum PWSZ w Raciborzu (1)

Studenci z podopiecznymi Raciborskiego Centrum Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Z ogromną radością pragniemy poinformować, że zbliża się dziewiętnasta edycja Igrzysk Sportowych dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej „SPORT KU RADOŚCI”. Organizatorem tego wyjątkowego spotkania integracyjnego są pracownicy Instytutu Studiów Edukacyjnych i Sztuki, Samorząd Studencki, przy wsparciu finansowym Urzędu Miasta oraz Starostwa Powiatowego w Raciborzu.

Do udziału w Igrzyskach zaproszono dzieci i młodzież Zespołu Szkół Specjalnych, Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Nieślyśzących i Słabosłyszających, Domu Pomocy Społecznej „Różany Pałac” z Krzyżanowic, Warsztatów Terapii Zajęciowej, Ośrodka Dniennego Pobytu, Rehabilitacji i Edukacji Dzieci Niepełnosprawnych. Po raz pierwszy w tym roku gościmy podopiecznych ze Środowiskowej Świetlicy Samopomocy „Nadzieja” w Raciborzu.

31 marca 2016 r. odbyło się pierwsze zebranie organizacyjne, na które zaproszono przedstawicieli poszczególnych ośrodków. W trakcie spotkania omówiono szczegó-

łowy plan działań, program tegorocznych Igrzysk oraz skonsultowano oczekiwania uczestników zawodów sportowych wobec organizatorów.

Igrzyska odbędą się 17 maja 2016 r. O godzinie 9.30 planowany jest przemarsz ulicą Słowackiego z placu przed Ośrodkiem Szkolno-Wychowawczym dla Nieślyśzących i Słabosłyszających na stadion Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej. Uczestnikom przemarszu będzie towarzyszyć Raciborska Orkiestra Dęta „Plania”. Z kolei, na stadionie, po uroczystym otwarciu Igrzysk i zapaleniu znicza olimpijskiego, zaplanowane są zawody sportowe

w następujących konkurencjach: lekka atletyka, piłka nożna, rzuty do kosza, gimnastyczny tor przeszkód oraz tenis stołowy. Nad sportową częścią tego przedsięwzięcia czuwa mgr Grzegorz Wachowski z Instytutu Kultury Fizycznej.

Dla osób biorących udział w tym sportowym wydarzeniu przygotowywane są liczne atrakcje w postaci: zabawy przy muzyce, przestrzennych gier planszowych, ogromnych baniek mydlanych, pokazu TAI CHI, nauki chodzenia na szczudłach oraz wesołego i kolorowego spotkania z wolontariuszami Fundacji „Dr Clown”. Gry i zabawy zostaną zorganizowane przez

studentki III roku edukacji elementarnej. Ciekawą propozycją spotkania z osobami niepełnosprawnymi będą również warsztaty plastyczne.

Zaplanowano również poczęstunek dla wszystkich uczestników i gości, a pomoc w jego rozdysponowaniu zaoferowały mgr Małgorzata Skwarecka oraz mgr Katarzyna Stadnik wraz z grupą studentów z Instytutu Neofilologii. Nad bezpieczeństwem uczestników „SPORTU KU RADOŚCI”, wzorem ubiegłego roku, będą czuwać studenci ratownictwa medycznego z Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie. Swoją pomocą będzie służyć liczna grupa wolontariuszy – studentów PWSZ w Raciborzu, uczniów Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Bieńkowicach oraz podopiecznych Zakładu Karnego oraz Zakładu Poprawczego i Schroniska dla Nieletnich w Raciborzu.

Szczególną rolę w Igrzyskach będą odgrywać studenci pedagogiki resocjalizacyjnej. Każdy z nich w dniu zawodów będzie sprawować bezpośrednią opiekę nad podopiecznym z Raciborskiego Centrum Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w Raciborzu. By ich wcześniej poznać i nawiązać bliższy kontakt, studenci spot-

kają się z nimi na kilka dni przed zawodami. Podczas wizyty w Warsztatach Terapii Zajęciowej przy ul. Rzeźniczej studenci będą mieli możliwość zobaczyć swojego podopiecznego w jego codziennym środowisku, docenić jego talent i wytwory pracy, oraz dokonać obserwacji jego funkcjonowania społecznego wśród rówieśników. Współpracując z kadrą pracującą na terenie placówki, będziemy prosić o pomoc naszym studentom w nawiązaniu kontaktu z osobami niepełnosprawnymi, o udzielanie odpowiedzi na pytania dotyczące potencjału i dysfunkcji poszczególnych osób. Studenci będą mieli także możliwość poznania wszystkich pracowników funkcjonujących na terenie ośrodka, w tym: pracowni muzyczno-artystycznej, intrologatorskiej, informatycznej, tkackiej, ogrodniczo-zoologicznej, plastycznej, obróbki tkanin, rękodziela, terapii życia codziennego, gospodarstwa domowego, ceramicznej, technicznej, obróbki drewna, oraz biura uczestników.

Po wizycie w Raciborskim Centrum Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych studenci rozpoczną przygotowania do przyjazdu podopiecznych ośrodka do nas – do Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej. Na naszym stadionie i salach gimnastycznych

zorganizowane zostaną dla nich różne zajęcia sportowe między innymi: rozgrywki piłki nożnej, gimnastyka, lekkoatletyka, tenis stołowy i rzuty do kosza, w których podopieczni będą mogli przetestować swoją sprawność. Będzie to kolejny etap integracji studentów z osobami niepełnosprawnymi.

Nad całością organizacyjną XIX Igrzysk Sportowych dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej czuwają: Dyrektor Instytutu Studiów Edukacyjnych i Sztuki dr Beata Fedyn, dr Monika Urbanek, mgr Magdalena Liszka, mgr Bożena Olchawa oraz mgr Zofia Jędorowicz. Przygotowanie do tak dużej imprezy wymaga od organizatorów i studentów solidnego zaangażowania, ale jest jednocześnie procesem radosnym i bardzo kształcącym. Wartością dodaną stanie się nasza wiedza o pracy z osobami niepełnosprawnymi i dobra zabawa w dniu zawodów.

Zapraszamy wszystkich chętnych do współpracy przy organizacji zawodów. Satisfakcja gwarantowana!

mgr Magdalena Liszka
mgr Zofia Jędorowicz
dr Monika Urbanek

fot. Gabriela Habron-Rokosz

Ubiegłoroczne Igrzyska

FOTON na XIII Festiwalu Fotografii w Rybniku

W dniach 18-20 marca br. w siedzibie Fundacji EDF Polska w Rybniku odbyła się trzynasta już edycja wyjątkowego wydarzenia kulturalnego. Jak wspomina Paweł Pierściński, twórca Kieleckiej Szkoły Krajobrazu: Fotograficzna mapa kraju wzbogaciła się o znakomitą imprezę (...) Rybnicki Festiwal wypełnia wielkie zadanie popularyzowania sztuki fotograficznej w sposób znakomity, potwierdzając swoją rolę promocyjną i dydaktyczną.

Podczas Festiwalu oraz na wystawie pofestiwalowej, trwającej do 25 kwietnia 2016 roku, członkowie Studenckiego Koła Naukowego Fotografii Artystycznej FOTON mieli okazję po raz dziesiąty w jubileuszowym roku działalności Koła zaprezentować efekty swojej pracy twórczej. Problemem przewodnim, jako źródło inspiracji był tym razem MINIMALIZM w sztuce fotografowania. W czasach nadprodukcji obrazu, przesycenia barwami i przerostu formy nad treścią, taki estetyczny „oddech” wydał się najlepszym rozwiązaniem.

Do udziału w wystawie zakwalifikowało się trzynastu pasjonatów fotografii, którzy zaproponowali czarno-białe lub barwne rozwiązania. Zestaw monochromatyczny

autorstwa: **Alicji Świerczyńskiej i Marty Chojnackiej** (studentek edukacji artystycznej), **Iwony Karwot, Sabiny Wyskiel i Adama Kały** (absolwentów edukacji artystycznej), **Anny Szwarz** (absolwentki architektury), **Łukasza Lorenc**a (ucznia Liceum Plastycznego w Raciborzu) i **Michała Sobczyka** (absolwenta pedagogiki) - ukazuje piękno czystej formy, subtelny dialog bieli z czernią, dopełniony delikatnymi tonami szarości. Zestaw barwny, autorstwa **Patrycji Piechuli i Ewy Pasternak** (studentek edukacji artystycznej), **Stefana Krybusa** (absolwenta edukacji artystycznej), **Adama Rokosza OP** (studenta teologii i filozofii), **Michała Sobczyka** (absolwenta pedagogiki) oraz **Agnieszki Widenki** (uczenicy raciborskiego Liceum Plastycznego), zachwyca subtelnością lub kontrastową grą barw, ujętą

w kadrze. Zastosowane priorytetowo środki wyrazu artystycznego ukazują delikatnie cechy osobowości twórców, ich wrażliwość i rozumienie badanego problemu minimum.

Zestawy prac prezentowane na Festiwalu wybrano drogą eliminacji. To trudne przedsięwzięcie stało się po raz kolejny bardzo dobrym sposobem motywacji młodych adeptów fotografowania z Liceum Plastycznego (członków FOTON-u). Podjęcie wyzwania i zmierzenie się z ogromną konkurencją świadczy jedynie o ich determinacji i świadomości fotograficznej. Gratuluję uczestnikom wystawy i zapraszam do kolejnych projektów.

dr Gabriela Habrom-Rokosz

Studencki Klub Pomocy Koleżeńskiej ma własne logo

fot. archiwum PWSZ

mgr Zofia Jędorowicz wraz ze studentkami z Klubu Pomocy Koleżeńskiej

Na początku bieżącego roku akademickiego, z inicjatywy Pełnomocnika Rektora ds. Osób Niepełnosprawnych, uruchomiono wolontariat studencki pod nazwą Studencki Klub Pomocy Koleżeńskiej (SKPK). W ten sposób stworzono zorganizowaną grupę studentów, którzy chętnie pomagają swym niepełnosprawnym kolegom i koleżankom. Pomoc świadczona jest w zależności od potrzeb zgłaszanych ze strony osób z niepełnosprawnościami.

Do głównych zadań wolontariuszy – „asystentów” studentów z niepełnosprawnościami należą m.in.:

- towarzyszenie i udzielanie wsparcia osobie z niepełnosprawnością podczas zajęć dydaktycznych i w przerwach między zajęciami,
- pomoc w przemieszczaniu się między budynkami PWSZ w Raciborzu,
- pomoc w sporządzaniu notatek z zajęć dydaktycznych,
- zapewnienie o wsparciu w załatwianiu wszelkich formalności związanych z procesem kształcenia - w sekretariatach, dziale praktyk oraz innych jednostkach organizacyjnych naszej uczelni, w tym również pomoc w korzystaniu z zasobów bibliotecznych.

Zgłaszając chęć udziału w wolontariacie na rzecz osób z niepełnosprawnościami

studenci wpisywani do rejestru wolontariuszy SKPK oraz otrzymują Kartę Wolontariusza SKPK.

Nad projektem karty wolontariusza oraz logo SKPK pracowali studenci II roku Edukacji artystycznej pod kierunkiem mgr Marka Furmanowicza. W ten sposób powstało wiele ciekawych opracowań. Jednym z nich był projekt Aleksandry Kuśmierczyk – i to jej pracę wybrano spośród licznych propozycji. Karta wolontariusza jest dokumentem ze zdjęciem, zatem zadania związane z wykonaniem i obróbką zdjęć podjęła się studentka III roku edukacji artystycznej, reprezentująca FOTON – Alicja Świerczyńska.

Aleksandra Kuśmierczyk - jest studentką II roku na kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych. Jej zainte-

resowania obejmują: filmy, życie zwierząt, gry komputerowe i grafikę komputerową. Chętnie wspiera akcje propagujące pomoc zwierzętom. Kierunek, który studiuje wiąże się z jej pasją.

Aleksandra Kuśmierczyk: „Bardzo cieszę się, że mój projekt został doceniony i wybrany spośród innych pomysłów. Nie była to pierwotna wersja, a na jej końcowy efekt duży wpływ miał mój wykładowca - **mgr Marek Furmanowicz**, który podsunął mi inspirację włoskimi, krótkimi filmami animowanymi „La linea”. W ten sposób powstało logo. Ciekawostką może być również to, że podarowanie błękitnego kwiatu jest gestem przyjaźni, więc kolor tego znaku jak najbardziej tu pasuje.”

mgr Zofia Jędorowicz

„Znani, a nieznani” - spotkanie z Agnieszką Gogolewską

fot. Gabriela Habrom-Rokosz

Nowy cykl spotkań w bibliotece pt. „Znani, a nieznani” z absolwentami raciborskiej Uczelni, przybliży sylwetki osób, które osiągnęły sukces na swojej drodze zawodowej. Podczas pierwszego spotkania biblioteka gościła Agnieszką Gogolewską.

Dyrektor Biblioteki PWSZ – **Zenona Mrozek** – witając zgromadzonych gości, tak tłumaczy ideę spotkania – „nasi absolwenci są doskonale znani pracownikom Uczelni - ale nieznani obecnym studentom”. A to właśnie oni powinni czerpać z pozytywnych doświadczeń swoich starszych kolegów. Jak potoczyły się ich losy? Jak sobie radzą na rynku pracy? O tym wszystkim opowiedziała **Agnieszka Gogolewska** - absolwentka kierunku edukacja artystyczna. Agnieszka - witając się z pracownikami, studentami oraz swoją wykładowczynią dr **Gabriellą Habrom-Rokosz** - podkreśliła, że przyjmując zaproszenie czuje się szczególnie wyróżniona. Jak sama twierdzi - swój dorobek uważa za raczej skromny, jednak z radością spotyka się ze swoją dawną Uczelnią. Podczas spotkania nie zabrakło zresztą okazji do wzruszeń i wspomniania zabawnych zdarzeń.

Absolwentka, kierując swoje słowa do studentów, dała im bezcenną radę – „korzystajcie z wiedzy starszych, weźcie sobie do serca z kim przebywacie, otaczajcie się

ludźmi kreatywnymi i wykorzystajcie najlepiej jak potraficie trzy lata studiów”.

Sama nie ma najmniejszej wątpliwości, że wybierając studia na kierunku edukacja artystyczna podjęła najlepszą decyzję w swoim życiu. Jak wspomina - decyzja ta była spontaniczna, podyktowana chwilą – „nastąpiła nieoczekiwana kompilacja osób i zdarzeń.” Z wcześniejszych planów studiowania języków obcych nic nie wyszło, za to rozpoczęła swoją przygodę z aparatem w dłoni, przemierzając kolejne plenery. Tyle, jeśli chodzi o nieoczekiwane kompilacje zdarzeń. A kompilacje osób? Jak podkreśla Agnieszka Gogolewska - nie byłoby artystki, nie byłoby jej tam gdzie jest, gdyby nie FOTON i jego twórczyni dr Gabriela Habrom-Rokosz. To właśnie dzięki FOTON-owi wzięła udział w licznych warsztatach, sympozjach i wystawiała swoje prace na prestiżowych wystawach. Bogate portfolio i zdobyte doświadczenia okazały się później bezcenne przy zakładaniu własnej firmy. Jak sama ze śmiechem

wspomina – doradca zawodowy, który pomagał jej skompletować niezbędną dokumentację, był zdumiony dorobkiem tak młodej osoby. Udało się, otworzyła AG Studio – Kreatywne Studio Fotografii. Zgromadzonym gościom zaprezentowała także swoje zdjęcia z wystawy „Uniesienie” oraz egzemplarze książek z cyklu „Bloggerchef”, które w całości ilustrowała własnymi zdjęciami. Dodać trzeba, że kolekcję zdjęć z wystawy „Uniesienie” można oglądać w Bibliotece PWSZ aż do końca maja.

Cykl zapewne wpisze się już na stałe w kalendarz wydarzeń bibliotecznych.

Pierwsze spotkanie z cyklu „Znani, a nieznani” już za nami, jednak już teraz możemy obiecać, że jeszcze wielu absolwentów opowie o swojej drodze twórczej oraz o swoich małych i wielkich sukcesach, tym bardziej, że nadal chętnie utrzymują ze swoją dawną Uczelnią bliski kontakt.

Pozytywne rezultaty apelu studentów

fot. Gabriela Habron-Rokosz

Ekipa studentów wspierających działania fundacji DKMS

Kolejni potencjalni Dawcy dołączyli do rejestru fundacji DKMS Polska. Sto pięć osób odpowiedziało na apel studentów.

Pięć dni trwania akcji i ogromne osiągnięcie. Po raz kolejny raciborscy studenci przeprowadzili akcję rejestracji potencjalnych Dawców szpiku. Tym razem do rejestru bazy fundacji DKMS Polska za pośrednictwem raciborskich żaków dołączyło 105 osób.

Akcja rejestracji potencjalnych Dawców szpiku na raciborskiej PWSZ odbywała się po raz szósty, łącznie przez wszystkie akcje zarejestrowało się 876 osób, dwie osoby z tej grupy zostały już realnymi Dawcami.

- Zainteresowanie raciborzan oraz miesz-

kańców ościennych miast nie maleje tą akcją, bardzo się z tego cieszymy, jest to nasze ogromne osiągnięcie – mówi Dominika Prokopczuk, Ambasador fundacji DKMS Polska.

Organizatorzy akcji dziękują władzom Szkoły i wszystkim osobom, które wsparły to szlachetne przedsięwzięcie.

Wszyscy, którzy chcą się zarejestrować, lecz nie mogli przybyć na studencką akcję, bez trudu uczynią to online za pośrednictwem strony www.dkms.pl – tam można zamówić pakiet rejestracyjny i w ten spo-

sób dołączyć do bazy potencjalnych Dawców szpiku.

Szlachetne przedsięwzięcie, jakim jest pozyskiwanie osób gotowych do oddania innym części siebie, stało się wizytówką naszej uczelni. Możemy być dumni z faktu, że studująca w Raciborzu młodzież nie zamyka się w kręgu prywatnych dążeń, lecz stara się realizować najlepiej rozumianą służbę społeczeństwu lokalnemu, służbę ludziom, którzy znaleźli się w krytycznej sytuacji.

POMIĘDZY - finisaż wystawy Magdaleny Gogół

24 lutego w przestrzeniach wystawienniczych Zamku Piastowskiego w Raciborzu miał miejsce finisaż wystawy malarstwa dr Magdaleny Gogół (wykładowcy Instytutu Studiów Edukacyjnych i Sztuki PWSZ) pt.: P O M I Ę D Z Y, którą to prezentację można było oglądać przez cały luty.

Wystawa w raciborskim Zamku Piastowskim to rodzaj streszczenia, przekroju moich dokonań malarskich od 2009 roku. Poczynając od najstarszych, to część obrazów pochodzących z projektu doktorskiego, o tytule „Fizykarność przestrzeni i metafizyka światła”. W pełnej formie liczy on trzynaście obrazów wielkoformatowych i ponad dwadzieścia miniatur, stanowiących kadry, swego rodzaju wprawki technologiczne i próby rozwiązań technicznych, wykorzystywanych przeze mnie następnie w dużym formacie. Mogą służyć również celom dydaktycznym. W związku z powyższym część z miniatur na wystawie leżała na postumentach, dając Publiczności możliwość wzięcia ich do ręki, dotknięcia faktury. Na projekt ten składa się również wykładnia teoretyczna, w której motywuję podjęte przeze mnie wybory, związane z tematyką przedstawień, ich formą, techniką, technologią w nich zastosowaną oraz źródłami inspiracji. Do zobrazowania tez doktorskiego cyklu wybrałam miejsca, które urzekły mnie swą purystyczną szlachetnością, prostotą formy, brakiem dekoracji, pustką, oznakami trwania w czasie. Tworząc na obrazie taką refleksyjną, melancholijną przestrzeń, zaspokajam potrzebę spokoju, ciszy, dystansu. Nie tylko te, ale wszystkie moje obrazy są wprost odwrotnym odzwierciedleniem mojego temperamentu, są wyrazem tęsknoty do uporządkowania. Asceza, cisza, specjalny rodzaj milczenia w hiperaktywnym życiu.

Drugi, nowszy cykl, z którego obrazy prezentowałam na wystawie to „miejsca pomiędzy”, inspirowany teorią francuskiego antropologa Marca Auge, w której autor dzieli przestrzeń publiczną na tzw. nie-miejsca, gdzie życie społeczne i relacje międzyludzkie są ograniczone do minimum, anonimowe, jednakowe pod każ-

dą szerokością geograficzną świata, gdzie możemy być każdym lub nikim – parkingi, dworce, lotniska ... oraz na ich antynomie znaczeniową – miejsca z określoną tożsamością, pełne odniesień, również historycznych i relacji międzyludzkich, jak choćby galeria, zamek, w którym odbyła się wystawa. Przyjemnie jest czasem znaleźć się w anonimowym nie-miejsku, gdzie przez nikogo nie niepokojeni możemy być sami ze sobą, pomilczeć, pomyśleć. Ale współcześnie równie popularny jest trend poszukiwania tożsamości miejsc, ich historii, korzeni. U siebie obserwuję tendencję osławiania, kolonizowania przestrzeni, które choć na chwilę stają się miejscami mojego pobytu, zresztą to chyba naturalne, że czujemy się lepiej w przestrzeniach, które zawierają jakiś nasz osobisty rys. Jeśli maluję parking, to nie parking uniwersalny, ale taki, który miałam okazję bardzo dobrze poznać, jeśli pejzaż to widziany przez moje okno, często oceniany przez geometrię żaluzji, bo wolę żaluzje od firanek.

Oba cykle, poza zdecydowanymi różnicami stylistycznymi, łączy zainteresowanie i szacunek do materii obrazu, dla technologii, techniki obrazowania. Żyjąc w czasie tak wielkiej różnorodności malarskiej, obraz winien przekonywać również słusznością wybranej techniki, starannością doboru materiałów i budową zgodną z zasadami technologii. To kwestia świadomości, etyki i odpowiedzialności malarza za trwałość swojego dzieła. Wystawie towarzyszyła również krótka prezentacja multimedialna ukazująca jak zmienia się obraz w trakcie malowania, spełniając przydzieloną jej funkcję, zachęcając do zadawania, podczas finisażu, pytań dotyczących procesu malarskiego.

Trzy najnowsze obrazy, roboczo nazwane przeze mnie ajfonowymi, zapowiadają nowy cykl, w którym moje dążenia

fot. Gabriela Habron-Rolosz

dr Magdalena Gogół

malarskie mają być kwintesencją porozumienia ekspresyjnego malarskiego gestu z precyzją konceptualnej formy. W tych obrazach osobistego interioru, nadal pozbawionego wszelkiej publicystyki, wciąż znajduję skupienie, dystans wobec przeżyć i emocji otaczającego mnie świata.

Pomiędzy tradycją metaforyczną a przedstawieniową.

Pomiędzy ekspresjonizmem w treści i konceptualizmem w formie.

Pomiędzy gestem malarskim a czystą formą kompozycji.

Pomiędzy światłem, a cieniem, aplą, a impastem.

Pomiędzy miejsce, a nie-miejscem.

Pomiędzy wnętrzem, a rzeczywistością zewnętrzną.

Pomiędzy nimi lokuje się przestrzeń mojego malarstwa.

dr Magdalena Gogół

Raciborscy studenci na piłkarskim turnieju w Branicach

Raciborska ekipa wraz z organizatorami

Studenci kierunku wychowanie fizyczne, specjalności odnowa biologiczna, zawitali ostatnio do pobliskich Branic, aby wziąć udział w Międzynarodowym Halowym Turnieju Piłki Nożnej Dziewcząt. Jak każdego roku wspomagaliśmy piłkarki masażem sportowym (tzw. masażem turniejowym).

Zawody odbyły się 12 marca, a uczestniczyły w nich piłkarki z Czech, Słowacji oraz Polski. Oprócz masażu sportowego studenci wraz z pracownikami naukowymi z Instytutu Kultury Fizycznej - **Dr Danutą Zwolińską i Dr Danutą Nowosielską-Swadźbą** - równolegle przeprowadzali badania prawidłowości budowy stóp - na podostopie, pomiaru składu ciała i pomiary antropometryczne.

Edward Czystychoń (organizator turnieju): Bardzo dziękuję studentom i pracownikom naukowym PWSZ za przybycie i wsparcie medyczne udzielone uczestniczkom naszego Turnieju. Bardzo dziękuję Dyrekcji Instytutu Kultury Fizycznej za pomoc w organizacji tych zawodów. Wielki szacunek dla Was wszystkich.

Marek Jendrysek (opiekun): Z mojej strony bardzo dziękuję moim studentom za

wielkie zaangażowanie na dzisiejszym turnieju. Jestem bardzo zadowolony. Masaż sportowy - turniejowy - rządzi się swoimi zasadami. Wymaga od terapeutów rozsądnego myślenia w kwestii doboru od-

powiednich technik masażu sportowego, jak i również szybkiego podejmowania decyzji. Następny wyjazd moich studentów to I Ogólnopolski Półmaraton w Kuźni Raciborskiej.

Pomiary antropometryczne

Podejmij wyzwanie z PWSZ, czyli juwenaliowa gra miejska

Zgłoś się! Wielkimi krokami zbliżają się święto raciborskich żaków – Juwenalia, a co za tym idzie również wiele imprez towarzyszących. Jedną z nich jest gra miejska. Przedsięwzięcie to odbędzie się 17 maja.

Po raz pierwszy Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu w ramach juwenaliów postanowiła zorganizować grę miejską. – Zachęcamy wszystkie chętne osoby do uczestnictwa. Gwarantujemy dobrą zabawę – podkreślają organizatorzy.

„Podejmij wyzwanie z PWSZ” – to tytuł gry i, jak sama nazwa wskazuje, jej tematyka będzie związana z raciborską uczelnią. – Uczestnicy do pokonania będą mieli pewną trasę, na jej całej rozciągłości rozlokowane będą bazy i to w nich drużyny będą musiały odpowiedzieć na zagadki. Ilość miejsc jest ograniczona – dodają organizatorzy.

Uczestnikiem wydarzenia może zostać każda osoba pełnoletnia. Zgłoszenia należy przysyłać na adres email: russ.pwsz.rac@gmail.com tytułem „Gra Miejska” do 30 kwietnia. Dokładne informacje znajdują się w regulaminie, który dostępny jest na: stronie internetowej uczelni www.pwsz.raciborz.edu.pl, FB/Juwenalia Raciborskie oraz w biurze Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego.

Wszelkie pytania związane z tym przedsięwzięciem można kierować na adres mail: russ.pwsz.rac@gmail.com.

Gra miejska to ciekawa forma rozrywki, odbywa się na dużych terenach miejskich. Przestrzeń to główny element tej rozrywki. Przedsięwzięcie to łączy w sobie cechy flash mobów, happeningów ulicznych oraz gier komputerowych i harcerskich podchodów. ■

JUWENALIA 2016

UDZIAŁ W GRZE JEST BEZPŁATNY!

Kiedy? 17 maja 2016

Gdzie? Na terenie miasta Racibórz

PODEJMIJ WYZWANIE Z PWSZ
Weź udział w GRZE MIEJSKIEJ w ramach
JUWENALIÓW RACIBORSKICH 2016

Szczegóły oraz regulamin znajduje się na stronie
www.pwsz.raciborz.edu.pl, FB/ Juwenalia Raciborskie oraz
w biurze Rady Uczelnianej Samorządu Studenckiego

Zgłoszenia przyjmujemy do 30 kwietnia.

Kartę zgłoszeniową należy przesłać mailowo na adres:
russ.pwsz.rac@gmail.com

Czekamy na was! Masz pytania?
Pisz: russ.pwsz.rac@gmail.com

Działania promocyjne Studenckiego Koła Naukowego Wychowania Fizycznego

fot. Archiwum PWSZ w Raciborzu (2)

Wieloletnie doświadczenia wskazują, że nic efektywniej nie służy promocji szkoły wyższej aniżeli bezpośrednie kontakty wykładowców i aktualnych studentów ze społecznością maturzystów z konkretnej szkoły. Takie kontakty, mające charakter wykraczający poza czysto informacyjne cele, służące nawiązywaniu relacji koleżeńskich i przyczyniające się do budowania kapitału społecznego, stwarzają szanse na wygenerowanie autentycznej potrzeby studiowania w Raciborzu.

Tę prawdę znają władze, pracownicy naukowcy i studenci Instytutu Kultury Fizycznej, który podejmuje szereg działań mających na celu wytworzenie zachęt do studiowania w naszym mieście.

W dniu 07.03.2016 roku członkowie Studenckiego Koła Naukowego Wychowania Fizycznego, funkcjonującego w Instytucie Kultury Fizycznej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu, gościli wraz z wykładowcami w Głubczycach. W ramach promocji raciborskiej uczelni i kierunku wychowanie fizyczne przeprowadzili ocenę składu masy ciała oraz pomiary antropometryczne wśród młodzieży trenującej bardzo popularny od wielu lat w Głubczycach badminton. Spore zainteresowanie zakresem, formami i wynikami badań wykazali zarówno trenerzy, jak i oczywiście młodzież biorąca w nich udział.

Raciborska wystawa Joanny Apanowicz

JM Rektor dr hab. inż. Ewa Stachura wręcza Joannie Apanowicz list gratulacyjny

6 kwietnia bieżącego roku w sali raciborskiego Zamku Piastowskim została otwarta wystawa pt.: „Palimpsesty”, twórczości Joanny Apanowicz - laureatki Nagrody Rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Raciborzu dr hab. inż. Ewy Stachury w 9. Triennale Grafiki Polskiej, jednym z największych w Polsce przedsięwzięć o charakterze konkursowym w dziedzinie grafiki, organizowanym przez Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach, jako jedno z głównych wydarzeń towarzyszących Międzynarodowemu Triennale Grafiki w Krakowie.

Joanna Apanowicz jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Na Wydziale Artystycznym macierzystej uczelni również zrealizowała i obroniła doktorat. W pracy zawodowej zajmuje się projektowaniem graficznym, współpracowała z Wydziałem Grafiki i Malarstwa łódzkiej ASP. Obecnie jest wykładowcą Wydziału Wzornictwa Wyższej Szkoły Sztuki i Projektowania w Łodzi. Joanna Apanowicz w swojej działalności artystycznej, od kilku lat, zajmuje się także ceramiką i książką artystyczną. Publikuje i uczestniczy w konferencjach. Bierze czynny udział w życiu artystycznym, prezentując swoje prace na wystawach, konkursach w kraju i za granicą. W 2015 roku Joanna Apanowicz wzięła między innymi udział w IX Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach, uzyskując w nim nagrodę w postaci wystawy indywidualnej, ufundowaną przez Rektora PWSZ w Raciborzu.

Twórczość J. Apanowicz to niezwykle konglomerat kilku dyscyplin artystycznych: ceramiki, grafiki, książki artystycznej, szkła.

Jak twierdzi autorka, ceramika pozwala jej na przeniesienie swoich poszukiwań dotyczących kontrastów, faktur i rytmów z dwuwymiarowej grafiki do trzech wymiarów, a książka artystyczna wzbogaca te poszukiwania o wymiar czwarty, a więc czas. Artystka, stwarzając własne metody, skomplikowane procedury, wykraczając daleko poza klasyczną, standardową technologię związaną z grafiką i ceramiką. Używa przy tym szlachetnych, niezwykle kruchych materiałów (porcelana, papier japoński, topione szkło), w minimalistycznej formie swych dzieł oszczędnie stosując kolor. Te wszystkie elementy powodują, że twórczość Apanowicz tchnie świeżością, sprawia wrażenie ulotności i lekkości. To prace, obok których przechodzi się wolno i na paluszkach, chce się mówić szeptem, nie tylko ze względu na ich kruchość, z lęku przed ich uszkodzeniem. Niczym delikatne skorupki jajek, ceramiczne obiekty nasuwają skojarzenie z powstaniem, odrodzeniem, otwarciem. Papierowo cienka porcelana oplata i zachowuje formy, które pozostają dla nas tajemnicą,

a papier japoński odkrywa przeżyte treści, emocje, niczym palimpsesty, umożliwiając odkrywanie ich wciąż na nowo.

Wernisaż wystawy zgromadził, w zaprzyjaźnionych z PWSZ, przestrzeniach wystawienniczych Zamku Piastowskiego, szeroką publiczność, która po otwarciu wystawy została zaproszona na poczęstunek przygotowany przez studentki II roku edukacji artystycznej. Wystawie towarzyszył również plakat i folder zaprojektowany przez dr. hab. Kazimierza Frączka. Wystawę Joanny Apanowicz będzie można zwiedzać do końca kwietnia.

Mogę również zdradzić, że to nie koniec naszej współpracy z dr Joanną Apanowicz, w maju zaprezentowała Ona swoje książki artystyczne w raciborskiej PWSZ podczas Tygodnia Bibliotek, o czym napiszemy w kolejnej „Eunomii”

Magdalena Gogół, kurator wystawy

„Naszych Głubczyc nie zobaczymy już nigdy”

Dla Stefanii Zweig, urodzonej w Głubczycach niemieckiej pisarki pochodzenia żydowskiego, Śląsk był utraconą ojczyzną, a Kenia – ziemią, która przyniosła jej i rodzinie ocalenie. „Nigdzie w Afryce”, powieść o motywach autobiograficznych, jest portretem ludzi na emigracji oraz próbą szczerego rozliczenia się z niemiecką przeszłością.

Sześćdziesięcioletnia Stefanie Zweig i jej rodzice mieli szczęście. Tuż przed II wojną światową, w 1938 roku, zdołali wyjechać z rodzinnego Śląska do Afryki. W dorobku autorki jest wiele książek, których akcja toczy się w Kenii, w gdzie spędziła dzieciństwo. Można powiedzieć, że jako pisarka z Afryki nie wyjechała nigdy, mimo że po wojnie powróciła z rodziną do Niemiec.

„Nigdzie w Afryce” jest, niestety, jedyną jak dotąd przetłumaczoną na polski „afrykańską” powieścią Stefanie Zweig. Kto wie, czy w ogóle ukazałaby się u nas, gdyby nie fakt, że nakręcony na podstawie książki film fabularny w reżyserii Caroline Link otrzymał w 2003 roku Oscara za najlepszy film nieanglojęzyczny. Proza Zweig jest rzeczywiście w pełni tego słowa „filmowa”, pełna rozmachu, barwnych i epickich obrazów Afryki. Tak może pisać tylko ktoś, kto doskonale zna i bez reszty kocha ten kontynent.

Najpierw wyjeżdża Walter Redlich, a potem dołączają do niego żona Jettel i kilkuletnia córka Regina. Wcześniej Walter, doktor prawa po studiach we Wrocławiu, prowadził w Głubczycach kancelarię notarialną. Teraz Redlichowie niecierpliwie wyczekują wieści ze Śląska. Myślami stale wracają do Głubczyc, Wrocławia i Żor, gdzie mieszkają rodzice obojga. Może jeszcze uda się im dojechać? Do pierwszej połowy 1939 roku listy od rodziny jeszcze przychodzą, ale coraz częściej są pełne wzmianek o znajomych i krewnych, którzy „nagle musieli wyjechać i od tej pory nie ma od nich żadnych wieści” (s. 41).

Redlichowie należeli do tych, którym udało się na czas uciec. W Niemczech, także na Śląsku, miejsca dla Żydów nie było. Ale po wybuchu wojny okazało się, że dla Waltera i jego rodziny nie ma miejsca również

w Kenii, że i tam stali się obcy i wypędzeni (tym razem z swojej farmy w Rongai, gdzie pracowali). Ówczesne brytyjskie władze dokonały internowania obywateli niemieckich, nie wnikając w to, że wielu z nich sprzeciwiało się nazistowskiemu Niemcom, jak Redlichowie. Na szczęście pomogli im znajomi, świetnie orientujący się w tamtejszych układach. Status refugee, uchodźcy, brzmiał lepiej niż etykieta enemy alien, wrogię obcego. Z czasem Walter wstąpi nawet do brytyjskiej armii, co da jemu i rodzinie długo wyczekiwaną materialną stabilizację.

W „Nigdzie w Afryce” spotykają się ze sobą kultury i ludzie: ci, którzy znali się z przeszłości lub dopiero się poznają. Szczególnie podbija serce pierwsze spotkanie małej Reginy, przybywającej właśnie do Rongai, z czarnym służącym ojca, Owuorem. Obustronna sympatia i zaufanie rodzi się od pierwszego wejrzenia, przełamując bariery wszelkiej inności – rasy, wieku, języka i kultury. Scena ta, tuż po mrocznych obrazach prześladowań Żydów w Niemczech, staje się przez to jeszcze bardziej poruszająca i wymowna. Świetnie pokazane są także relacje między Brytyjczykami a spotecznością uchodźców z innych krajów.

Po wojnie Redlichowie rozważają powrót do Niemiec. Dla prawnika takiego jak Walter, „nieumoczonego” w nazistowski system, praca w zawodzie znajdzie się od razu. Ale Jettel oponuje: „nikt nie zaciągnie mnie do kraju morderców” (s. 241). Stefanie Zweig wiele razy odnosi się do przeszłości Niemiec tak otwarcie i bez niedomówień. W innym miejscu z goryczą diagnozuje stan niemieckich umysłów po wojnie: „Kraj jest pełen ludzi, którzy nic nie widzieli i o niczym nie wiedzieli albo »byli

zawsze przeciw«” (s. 278).

Walter, po tym jak ujawniono bilans nie-szczęść wyrządzonych przez nazistów, uświadamia sobie: „dopiero teraz rozumiem, jak krótka była droga z Górnego Śląska do Oświęcimia” (s. 233). Nie przeżył nikt z rodziny Redlichów, którzy zostali na Śląsku (tak samo zresztą jak cała rodzina pisarki). Stefanie Zweig ustami bohaterów powieści wyraża swój żal: „naszych Głubczyc nie zobaczymy już nigdy” (s. 208).

Autorka opisuje Śląsk jako ojczyznę wypędzonych Niemców – ale tych, których w latach 30. XX wieku wyrzekł się ich własny kraj. To w znacznym stopniu pogłębia i poszerza nasze rozumienie pojęcia „wypędzenia”, niemal wyłącznie rozumianego jako przymusowe wysiedlenia Niemców dopiero po II wojnie światowej. Pozwala też pełniej dostrzec dramat Niemców – antynazistów. Ten głos w literaturze niemieckiej powodu zastępuje u nas na uwagę, zwłaszcza na Śląsku.

Interesujące są z naszego punktu widzenia liczne w powieści akcenty śląskie. Jettel gotuje w dalekiej Afryce „śląskie niebo”... W powieści kilkakrotnie wymieniony jest Racibórz, m.in. w jednej ze scen bohatera powieści pyta w liście, czy udało się przeżyć wojnę spoteczności Żydów z miasta. Nazwy śląskich miejscowości przytaczane są po polsku, ale tłumaczowi zabrakło trochę konsekwencji, bo w przekładzie pozostały: Pless (Pszczyna) i Neisse (Nysa).

Stefanie Zweig, *Nigdzie w Afryce*, tłum. Tomasz Dziedzic, Wyd. Amber, Warszawa 2004, ss. 288.

Dr Joanna Kapica-Curzytek

O potrzebie zmian wskaźników w ewaluacji kształcenia szkolnego

Jakość kształcenia szkolnego, osiągnęte (bądź też nie) w jego procesie określone efekty, wysoce warunkuje funkcjonujący system ewaluacji. Podjęte przez autorki rozważania zmierzają do wyjaśnienia istoty, właściwości, jak też uwarunkowań (przyczyn i skutków) wskaźników ewaluacji obecnie powszechnie występujących w kształceniu szkolnym.

Świat współczesny wszedł w okres głębokich zmian, szeroko pojętych, aktywnych i nieprzewidywalnych. Pośród licznych czynników przemian w aspekcie społecznym szczególnie widoczne są trzy: umiędzynarodowienie handlu, początki społeczeństwa informacyjnego i niepowstrzymany postęp naukowo-techniczny. Czynniki te, w tym głównie „pojawianie się” społeczeństwa informacyjnego, poszerzają człowiekowi możliwości dostępu do informacji i wiedzy; jednocześnie pociągają za sobą konieczność modyfikacji osiągniętych kompetencji i organizacji pracy. Okoliczności związane z pracą i okoliczności dotyczące uczenia się coraz bardziej zbliżają się do siebie, stają się wręcz identyczne z punktu widzenia zdolności mobilizacyjnych. Społeczeństwo przyszłości to społeczeństwo uczące się. W takiej właśnie perspektywie uwidacznia się to, że systemy edukacyjne oraz wszyscy biorący udział w procesie kształcenia mają nader ważną rolę do odegrania. Aktywne uczestnictwo partnerów społecznych w tym przeobrażeniu jest tym ważniejsze, że to ono właśnie warunkuje, jaki będzie w przyszłości świat pracy. W takiej właśnie perspektywie widać także, że system kształcenia powinien poddawać się ciągłym przeobrażeniom. Chodzi tutaj o wysunięcie na plan pierwszy poszukiwań dróg kształcenia przystosowanych do perspektyw pracy i zatrudnienia. A to z kolei wymaga dokonywania stałej i odpowiednio przeprowadzanej ewaluacji (monitorowania) efektów kształcenia szkolnego (Biała Księga Kształcenia i Doskonalenia..., s. 5, 16, 22, 43, 77).

Problematyka ewaluacji, i to nie tylko pracy polskiej szkoły, od dawna zajmuje teore-

tyków i praktyków kształcenia. Szczególne ważną staje się ona obecnie, tj. w kontekście polityki reform oświatowych państw, dostosowywania pracy szkół do wymogów związanych z globalizacją. Wynikami przeprowadzanych ewaluacji kształcenia zainteresowane są zarówno „organa planowania, władze szkolne (na szczeblu resortu i szkoły) i nauczyciele. Są one niezbędne do poznawania, kontroli, analizy, oceny, kierowania, prognozowania i planowania pracy nauczycieli i uczniów, szkół i całego systemu edukacji, w powiązaniu z gospodarką narodową” (K. Denek 1987, s. 167). Ocena ta jest konieczna, aby oszacować, czy kształcenie stało się adekwatne w stosunku do potrzeb publicznych, do poszukiwania niezbędnych środków w celu zwiększenia powodzenia w szkole, integracji lub zmiany zawodu. Ocena może także pozwolić na lepsze przystosowanie kształcenia do sytuacji na rynku pracy. W końcu szacowanie może przyczyniać się do nabycia nowych umiejętności i do przenikania doświadczeń i pozytywnych praktyk w dziedzinie kształcenia (Biała Księga Kształcenia i Doskonalenia..., s. 49).

Szacowanie, wyrażanie wartości pracy szkoły wymaga posługiwania się wskaźnikami. Zmienne procesu kształcenia, a zwłaszcza jego efekty, należą bowiem do klasy zjawisk tzw. „trudnych do zaobserwowania”, bądź „bezpośrednio nieobserwowalnych” (hipotetycznych; „ukrytych”), których empiryczny sens uwarunkowany jest doбором wskaźników (por. M. Łobocki, s. 148-151 i inne). Przy tym każdy dobrany wskaźnik „[...] aby mógł pełnić swoją funkcję, musi być zjawiskiem obserwowalnym, podczas gdy zjawisko wskazy-

wane może być bądź obserwowalne, bądź nie obserwowalne” (J. Frenzel, s. 107). Ponadto „[...] istotnym elementem stosunku bycia wskaźnikiem jest zachodzenie pewnego związku między własnością stanowiącą wskaźnik a własnością wskazywaną, czyli indicatorem” (T. Pawłowski, s. 187). Stąd, wnioskując „na podstawie obserwacji wskaźnika (bądź wskaźników) o zjawisku, istotne jest uświadomienie sobie, jaki typ związku łączy wskaźnik z tym zjawiskiem. Innymi słowy, należy zdać sobie sprawę z tego, na jakiej właściwej podstawie zaobserwowawszy >coś< (wskaźnik) stwierdzamy, że zaszło coś innego (zjawisko wskazywane)” (J. Frenzel, s. 107).

Powszechna obecnie koncepcja ewaluacji kształcenia (dokładniej osiągnięć szkolnych uczniów) wykorzystuje różnorodne narzędzia pomiaru dydaktycznego, szczególnie testy i sprawdziany różnego typu (J. Szczepański, s. 64-65). W koncepcji tej oceny uczniów (tzn. ich cechy jakościowe ukształtowane pod wpływem zabiegów pedagogicznych, dydaktycznych), pozyskiwane na podstawie wykonywanych przez nich zadań, wyrażane w formie wartości liczbowych, kojarzonych z poziomem odpowiadającym ocenom szkolnym – to wskaźniki tzw. „metryczne”.

Proces ewaluacji kształcenia, ujmujący wartości liczbowe, stanowiące wynik swobodnego liczenia i mierzenia, ma ograniczoną wartość epistemologiczną, i to zarówno w przypadku naukowych diagnoz, jak i codziennej praktyki pedagogicznej (zobacz np.: M. Jakowicka, s. 36 i inne; K. Konarski; E. Kameduła; F. Bereźnicki; U. Augustyńska). Nauczyciele, postrzegani jako główni sprawcy osiągniętych efektywno-

ści kształcenia, w praktyce pedagogicznej (dydaktycznej) oceniani bowiem bywają m. in. przez tzw. nadzór pedagogiczny. Przy tym jako zobiektywizowaną miarę w ocenie efektywności ich pracy przyjmuje się na ogół wyniki uzyskiwane za pomocą badań testowych (w tym tzw. testów osiągnięć szkolnych), jakie osiągają ich uczniowie. Dodamy, że nauczyciele w ramach własnej pracy rzadko realizują swoiste autorefleksje (szerzej o tym zobacz np. B. Kasáčová 2015; Z. Huľová 2013), „na każdym kroku” natomiast oceniają swoich uczniów (A. Jarešová 2009). Niestety, często jednak zdarza się, że oceny wystawiane przez nauczycieli (w tym wynikające z przeprowadzanych przez nich testów osiągnięć szkolnych) nie odpowiadają obiektywnym stanom rzeczy. Najczęściej zabarwione są one znacznym subiektywizmem. Przykładowo, co zostało wykazane w badaniach naukowych: to samo wypracowanie szkolne może być oceniane przez jednych nauczycieli „bardzo dobrze” lub „dobrze”, przez innych jako „dostateczne”, a jeszcze innych „niedostateczne” (J. Konopnicki – podajemy za M. Łobocki, s. 148). Niekorzystne są i inne sytuacje, także występujące dość często. Mianowicie

te, w których jeden nauczyciel konstruuje wskaźniki w postaci ocen szkolnych, a inni (w tym nauczyciele) na ich podstawie oceniają ucznia i podejmują decyzje, niejednokrotnie wpływające na dalszy bieg jego życia (J. Frenzel, s. 119).

„Wyniki testów przeprowadzane jednorazowo, określane globalnymi wielkościami liczbowymi, sprowadzane do przedziałów punktowych i ocen szkolnych zawierają w swej istocie statyczne ujmowanie ucznia, wskazują na jego poziom w danym momencie” (M. Jakowicka, s. 36). Występuje tu „pozbawienie skojarzeń efektów z przebiegiem procesu [co – J. G. i Z.H.] czyni je statycznymi i formalnymi” (tamże, s. 34). Te statyczne ujęcia efektów kształcenia, przy ograniczeniu lub braku analiz jakościowych, powodują, iż działania nauczyciela, a także jego uczniów, w procesie kształcenia (co stanowi istotę rozwoju osobowości uczniów – „zmian w uczniach”) są tu „nieuchwytnie”. Ponadto, na co także warto zwrócić uwagę, postępy w nauce nie są zasługą wyłącznie

szkoły (por. K. Denek 2011, s. 324). Zatem wyniki owych testów także i z tego względu nie mogą stanowić wystarczającej podstawy w ocenie zarówno przebiegu procesu kształcenia, jak i jego efektów. Wyniki testów osiągnięć szkolnych przeprowadzanych jednorazowo, jak sugeruje M. Jakowicka (s. 36), mogą być przydatne do ocen edukacji w szerszej, regionalnej, krajowej czy międzynarodowej skali dla celów porównawczych. Interesujące i efektywne rozwiązania m.in. w tym zakresie, realizowane drogą elektroniczną proponują E. Balážová i Š. Ligas (2001). Ocena taka rodzi jednak wiele wątpliwości. Oto jakie kontrowersje widzi R. I. Arends, który, charakteryzując system diagnozowania uzyskiwanych efektów kształcenia w szkołach amerykańskich, jakże nam obecnie (tj. w wyniku realizacji reformy systemu edukacji narodowej) „bliski”, wypowiada się na temat oceniania ucznia.

„Od szkół i nauczycieli wymaga się, żeby uczyć myślenia krytycznego i umiejętności rozwiązywania problemów, a tymczasem standaryzowane testy każą nauczycielom skupić się na prostych umiejętnościach i nieskomplikowanej wiedzy.”

Pojedynczy test nie mierzy naraz wszystkich zdolności ucznia, a mimo to rezultaty testów standaryzowanych służą jako podstawa decyzji, które mogą wpłynąć na życie ucznia. Chociaż wyniki badań testowych służą do oceny efektywności całych szkół i nauczycieli, to przede wszystkim wykorzystywane są one w podejmowaniu decyzji o tym, jakie możliwości edukacyjne i zawodowe otworzą się przed danym uczniem. Stało się bowiem zwyczajną praktyką, że okręgi szkolne posługują się standaryzowanymi testami w celu diagnozowania i oceny osiągnięć uczniów w nauce. W całym szkolnictwie amerykańskim narasta tendencja, aby jednym z warunków otrzymania dyplomów ukończenia szkoły średniej uczynić pomyślny wynik testu stanowego alfabetyzacji funkcjonalnej lub ogólnego testu osiągnięć szkolnych (R. I. Arends, s. 221-222, 225).

Na te i inne jeszcze niekorzystne konsekwencje stosowania testów dla sprawdzenia wiedzy i umiejętności uczniów szczególną uwagę zwraca G. Madaus

(podajemy za A. C. Ornstein, F. P. Hunkins, s. 341-342). Spośród podanych przez niego argumentów, przedstawiamy te, które uznawane są za niezwykle ważne (za A. C. Ornstein, F. P. Hunkins, s. 341-342 oraz 343):

- Zjawisko nauczania „pod test”. Jeśli od wyniku testu dużo zależy (np. nagrody dla nauczycieli, szkół i pracowników nadzoru, reputacja szkół i okręgów, przedłużenie zatrudnienia nauczycielom lub zwolnienie z pracy), to nauczyciele będą uczyć „pod test”; nauczanie „pod test” występuje z tym większą mocą, im „więcej zależy od wyników testów” (tamże, s. 343). Zwyczaj publikowania przez szkoły wyników testów w celu porównania uczniów albo szkół stwarza taką presję, że nauczyciele rezygnują z ambitnych poczynań pedagogicznych na rzecz zagwarantowania uczniom dobrych wyników w testach.

- Nauczyciele zwracają uwagę na formę przychodzących z zewnątrz testów i sprawdzianów (np. zadań krótkich odpowiedzi, rozprawek, testów wyboru) i dostosowują do niej nauczanie. Innymi słowy, zaczyna chodzić o zaliczenie testu, a nie o wykształcenie. Tłumi to kreatywność nauczycieli i uczniów, każe

zwrócić uwagę na nauczanie umiejętności i wiadomości, które dany test mierzy najlepiej. „Od szkół i nauczycieli wymaga się, żeby uczyć myślenia krytycznego i umiejętności rozwiązywania problemów, a tymczasem standaryzowane testy każą nauczycielom skupić się na prostych umiejętnościach i nieskomplikowanej wiedzy.” (Tamże, s. 343)

- Jeżeli głównie lub po części od wyników testów zależy przyszłość ucznia w szkole i w życiu, to społeczeństwo skłonne jest traktować wysokie rezultaty testów jako podstawowe zadanie szkolnictwa, a nie jako pożyteczny, lecz niepewny wskaźnik osiągnięć dydaktycznych.

- Jeżeli wynik testu staje się kryterium do podejmowania decyzji o losie ucznia i szkoły, to kontrolę nad procesem kształcenia przejmuje w rzeczywistości agencja przygotowująca i przeprowadzająca testowanie. Odbiera to nauczycielom sposobność ukształtowania profesjonalnego osądu.

A. C. Ornstein i F. P. Hunkins piszą: „Test jest ważnym narzędziem zbierania danych do ewaluacji, ale tylko narzędziem, i to w dodatku nie jedynym. Zamiast poddawać się testom i chcieć ich coraz więcej, powinniśmy rozejrzeć się za innymi metodami kontrolowania i oceniania nauczycieli. Potrzebny jest nam obraz klas i szkół realizujących odmienne programy. Lepiej odrzucić przekonanie, że jedynie wynik testu mówi o jakości programu i procesu dydaktycznego lub choćby o stopniu, na jaki naprawdę zasługuje uczeń.” (Tamże, s. 343). Podobne przekonanie lansowane bywa także przez pedagogów (w tym dydaktyków) polskich. Oto jak przedstawia swój pogląd na standaryzowany pomiar osiągnięć ucznia K. Konarzewski: „Jeśli wejdzie do powszechnego użytku, wykształcenie będzie tym, co mierzy jego test.” (Tenże, s. 38) To i inne jeszcze spostrzeżenia w stosunku do „ciągle tradycyjnego modelu oceniania” pracy szkoły (w tym stosowania testów osiągnięć szkolnych uczniów), który występuje obecnie, przedstawia również K. Denek (2001, s. 32-35) – konkludując przy tym: „Lektura [...] zwłaszcza standardów wymagań egzaminacyjnych i opracowywanych na ich podstawie sylabusów z przykładami zadań – dowodzi, że stawia się w nich na przeciętność wymagań. [...] Łatwo przewidzieć, że skutkiem tego będzie unikanie wyzwań cywilizacji informacyjnej i zatrważająco niski poziom wiedzy” (Tamże, s. 35). Zestawiając tę konkluzję (diagnozę) z tezami, jakie odnośnie kształcenia i doskonalenia w integrującej się Europie ujmuje Biała Księga Kształcenia i Doskonalenia... (poniżej cytujemy kilka, jak sądzimy szczególnie tu istotnych tez) – trudno oprzeć się myśli, iż mierząc do jednoczącej się Europy, w kontekście realizowanej w Polsce reformy oświaty, zamiast – „wiedzących” zaczynamy kształcić „niewiedzących”, czy też nawiązując do rozważań i terminologii Z. Bauman: zamiast „turystów” zaczynamy kształcić „włóczęgów” (tenże, 2000).

- „Kształcenie i doskonalenie staną się [...] w przyszłości głównymi nośnikami tożsamości, przynależności, promocji społecznej i rozwoju osobowego.”; „[...] priorytet dla jakości kształcenia i doskonalenia stał

się podstawowy dla konkurencyjności Unii Europejskiej i dla podtrzymania jej modelu społecznego.”; „Przyszłość Unii Europejskiej, jej oddziaływanie, będą w dużej mierze rezultatem jej zdolności do zmierzania w stronę społeczeństwa uczącego się.” (Biała Księga Kształcenia i Doskonalenia ..., s. 16, 52 oraz 17);

- „[...] przywrócenie szkole, jej centralnego miejsca w społeczeństwie [...]”; „[...] w szkole [...] powstaje społeczeństwo uczące się. Jeśli niniejsza Biała Księga ob staje przy roli jednostki jako najważniejszego uczestnika społeczeństwa, dzięki autonomii i wiedzy, która pozwoli jej pozytywnie wejść w przyszłość, to tylko po to, aby podkreślić rolę szkoły w tym przeobrażeniu. Szkoła musi się przystosować do nowych wymagań, stawać się instrumentem niezastąpionym w rozwoju osobowym i w integracji społecznej każdej jednostki.” (tamże, s. 53 i 51);

- „Europa, jak i reszta świata, stoi wobec

jedynie biernie przyswajając i tych, którzy znajdują się na marginesie ogółu społeczeństwa. Inaczej mówiąc, na tych, którzy wiedzą i tych, którzy nie wiedzą. Stawką dla społeczeństwa uczącego się jest zmniejszenie dystansu pomiędzy tymi grupami oraz jednoczesny postęp i rozwój wszystkich grup ludzkich.” (tamże, s. 26).

Wracając do głównego przedmiotu prowadzonych rozważań, a więc do aspektu określania wartości epistemologicznej sposobów, metod i narzędzi – w tym szczególnie wskaźników – stosowanych w ewaluacji kształcenia szkolnego, warto przypomnieć dawno już wysuwane i nadal aktualne, jak sądzimy, niektóre metodologiczne postulaty pedagogów polskich, jakie przedstawili na Międzynarodowym Sympozjum Naukowym nt. Efekty kształcenia, sposoby ich mierzenia i oceniania (patrz I. Kuźniak).

Jak wskazywał S. Palka (za: I. Kuźniak, s. 145; zobacz też A. Karpińska, s. 238 i inne), szacowanie efektów kształcenia w szkole na podstawie wartości liczbowych, będących wynikiem liczenia i mierzenia, ma zasięg ograniczony. Pomiar ilościowy pomija

„[...] szacowanie efektów kształcenia w szkole na podstawie wartości liczbowych, będących wynikiem liczenia i mierzenia, ma zasięg ograniczony. Pomiar ilościowy pomija wiele istotnych efektów.”

wiele istotnych efektów. Stąd też należy pomiar efektów kształcenia wzbogacić badaniami jakościowymi (naturalnymi, fenomenologicznymi), przy tym jako szczególnie wartościową metodę badań wymienił m. in. obserwację tzw. swobodną (nieustrukturyzowaną). Wprowadzenie badań jakościowych do szacowania efektów kształcenia szkolnego, zdaniem S. Palki, spełni podwójną rolę – wzbogaci dotychczasowe osiągnięcia pomiaru pedagogicznego, przypomni pedagogom, że dydaktyka ogólna to nie tylko dyscyplina technologiczna, ale również humanistyczna. Wartościowe rozwiązania praktyczne w postulowanym tu zakresie przedstawia m.in. A. Doušková (2012 i 2015), S. Babia-ková (2014) i A. Jarešová (2010).

- „W przyszłości człowiek będzie coraz bardziej zmuszany do rozumienia sytuacji kompleksowych, które rozwijają się w sposób nie przewidywalny, ale których pojmowanie dzięki postępowi wiedzy powinno być mimo wszystko coraz większe. [...] będzie poddany napływowi dużej ilości informacji cząstkowych i niesystematyzowanych, stanowiących przedmiot wielkiej ilości interpretacji i analiz cząstkowych. Istnieje więc ryzyko, że społeczeństwo europejskie podzieli się na tych, którzy potrafią interpretować, tych, którzy potrafią

wiele istotnych efektów. Stąd też należy pomiar efektów kształcenia wzbogacić badaniami jakościowymi (naturalnymi, fenomenologicznymi), przy tym jako szczególnie wartościową metodę badań wymienił m. in. obserwację tzw. swobodną (nieustrukturyzowaną). Wprowadzenie badań jakościowych do szacowania efektów kształcenia szkolnego, zdaniem S. Palki, spełni podwójną rolę – wzbogaci dotychczasowe osiągnięcia pomiaru pedagogicznego, przypomni pedagogom, że dydaktyka ogólna to nie tylko dyscyplina technologiczna, ale również humanistyczna. Wartościowe rozwiązania praktyczne w postulowanym tu zakresie przedstawia m.in. A. Doušková (2012 i 2015), S. Babia-ková (2014) i A. Jarešová (2010). Z. M. Zimny i T. Lewowicki przedstawili natomiast postulaty zbieżne ze spostrzeżeniami zaprezentowanymi już w innym miejscu przez J. Rutkowiak. Zdaniem bowiem tej uczzonej badanie efektywności wewnętrznej „nie wyczerpuje szeroko podjętych celów współczesnego kształ-

BIBLIOGRAFIA

cenia, gdyż ujmuje je tylko w kategoriach wymagań występujących wewnątrz szkolnej instytucji. Tymczasem aktualne potrzeby oświatowe odnoszą się także do przygotowania młodych do szeroko pojętego życia społecznego" (też, s. 141). Za rezultat „efektywności zewnętrznej” należy zatem uznać te osiągnięcia, „które odpowiadają szerokim wymaganiom społecznym, w tym także pozainstytucjonalnym” (tamże). Na ten właśnie aspekt badań nad efektywnością kształcenia, akcentując przy tym rolę nie tylko tzw. „etapowych celów edukacji (tj. celów szkoły)”, lecz również „celów finalnych (tj. rozumianych w skali państwa)” w ocenie efektywności kształcenia, zwrócili uwagę wspomniani Z. M. Zimny i T. Lewowicki (za I. Kuźniak, s. 144-145).

W kontekście tych postulatów warto podkreślić, że W. Kojsem, iż „zewnętrzny system kontroli i oceniania [stosowany obecnie na końcu każdego etapu kształcenia i uwzględniający zewnętrzne sprawdziany i egzaminy – dop. J.G. i Z.H.], jest w gruncie rzeczy systemem wewnętrznym, bo pozostaje i funkcjonuje w obrębie systemu edukacji. Zewnętrzny jest tylko w odniesieniu do szkoły, a nie do szkolnictwa jako całości. Zewnętrzny system kontroli i oceny musiałby być powołany poza MEN i funkcjonować poza nim [...]” (tenże, s. 127).

Jolanta Gabzdyl

Zlatica Huľová

Dr Jolanta Gabzdyl, starszy wykładowca Instytutu Studiów Edukacyjnych i Sztuki w PWSZ w Raciborzu, uczestnik międzynarodowych projektów badawczych; autorka, współautorka, redaktor i współredaktor blisko stu krajowych i zagranicznych publikacji z dziedziny pedagogiki, zwłaszcza dydaktyki ogólnej i wczesnoszkolnej, w tym monografii naukowych i specjalistycznych opracowań (ośmiu książek).

PaedDr. Zlatica Huľová, PhD., adiunkt, członek Senatu Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy, współrealizatorka kilku projektów badawczych, redaktorka prac zbiorowych, autorka monografii naukowych, wielu artykułów z zakresu pedagogicznej i psychologicznej praktyki publikowanych w kraju i za granicą.

Arends R.I. *Uczymy się nauczać*. Warszawa 1994.

Augustyńska U. *Egzamin testowy a błąd klasyfikacji*. W: K. Denek, T. Koszczyk, M. Lewandowski (red.), *Edukacja jutra*. IX Tatrzańskie Seminarium Naukowe. Wrocław 2003.

Babiaková S. (et al.), *Progresívny učiteľ: autoevalvácia v teóriách a výskumoch*. Banská Bystrica 2014.

Balázsová E., Ligas Š. *Učiteľov softvér a jeho efektívnosť*. In Jan Sedláček, Martin Bílek (ed.), *Kybernetické modely ve vzdělávání a v mezilidské komunikaci*. Hradec Králové 2001.

Bauman Z. *Globalizacja*. Warszawa 2000.

Bereźnicki F. *Diagnoza i ocenianie szkolnego uczenia się*. (Wybrane problemy). W: K. Denek, T. Koszczyk, M. Lewandowski (red.), *Edukacja jutra*. X Tatrzańskie Seminarium Naukowe. Wrocław 2004.

Biała Księga Kształcenia i Doskonalenia. *Nauczanie i uczenie się. Na drodze do uczącego się społeczeństwa*. Komisja Europejska. Wydawca polskiej edycji: Wyższa Szkoła Pedagogiczna TWP. Warszawa 1997.

Denek K. *Tryptyk wątków koniecznych*. W: W. Kojas, Ł. Dawid (red.), *Edukacyjne konteksty procesów globalizacji*. Cieszyń 2001.

Denek K. *Orientacje poszukiwań badawczych w zakresie wyrażania efektywności procesu nauczania i uczenia się*. W: S. Palka (red.), *Szanse naukowe rozwoju pedagogiki*. „Zeszyty Naukowe UJ. Prace Pedagogiczne”. Z. 6. Kraków 1987.

Denek K. *Z zagadnień metrologii dydaktycznej*. Katowice 1977.

Denek K. *Uniwersytet w perspektywie społeczeństwa wiedzy. Dydaktyka akademicka i jej efekty*. Poznań 2011.

Doušková A. *Radenie triedy a výchova k sebakontrolle*. Banská Bystrica 2012.

Doušková A. *Hodnotenie edukačných výsledkov so zameraním na kompetencie v škole*. W: J. Aksman, A. Doušková, J. Gabzdyl i inni (zespół autorski), *Kompetencie – Kształcenie – Ewaluacja. W poszukiwaniu innowacyjnego modelu kształtowania i oceny kompetencji uczniów młodszych*. Kraków 2015.

Frenzel J. *Problemy zastosowania wskaźników w badaniach nad wychowaniem*. W: H. Muszyński (red.), *Metodologiczne problemy pedagogiki*. Wrocław-Warszawa-Kraków 1967.

Gabzdyl J. *Szkice do prakseodydaktycznej teorii celów, poleceń i pytań w kształceniu wczesnoszkolnym*. Racibórz 2012.

Huľová Z. *Autoevalvácia kompetencií učiteľov primárnej školy*. In Lukáš Cirus (ed.), *Efektívnosť vzdelávania v podmienkach spoločnosti: zborník príspevků: XXI. celostátná konferencia ČAPV, Ústí nad Labem 16.-18. září 2013*. Ústí nad Labem 2013 [elektronický zdroj].

Jakowicka M. *Kształcenie dla rozwoju – zmiana i nowe obszary w badaniach edukacyjnych i działalności praktycznej*. W: S. Palka (red.), *Teoetyczne odniesienia i praktyczne rozwiązania w pedagogice wczesnoszkolnej*. Katowice 1994.

Jarešová A. *Aktuálne trendy v hodnotení žiakov v súčasnej škole*. In Alena Doušková, Štefan Porubský, Zlatica Huľová (zodp. red.), Bronislava Kasáčová (vedec. red.), *Učiteľia a primárna edukácia včera, dnes a zajtra: zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie 14. - 15. október 2010*. Banská Bystrica 2010.

Jarešová A. *Hodnotenie v primárnej a preprimárnej edukácii*. In Tomáš Jablonský, Katarína Tišťanová (ed.), *Problematica slovného hodnotenia v súčasnej škole: zborník príspevkov Katedry pedagogiky z konferencie s medzinárodnou účasťou*. Ružomberok 2009.

Kameduła E. *Rola kontroli i oceny wiedzy uczniów w procesie kształcenia*. W: K. Denek, F. Bereźnicki, J. Świrko-Pilipczuk (red.), *Proces kształcenia i jego uwarunkowania*. Szczecin 2002.

Karpińska A. *Dialog wokół pojęcia niepowodzeń szkolnych – refleksja dedykowana Profesorowi Wojciechowi Kojasowi z okazji Jego Jubileuszu*. W: J. Gabzdyl, B. Oelszlaeger (red.), *Oblicza edukacji. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Wojciechowi Kojasowi*. Sosnowiec 2010.

Kasáčová B. *Reflexívny učiteľ a reflexívna výučba*. W: J. Aksman, A. Doušková, J. Gabzdyl i inni (zespół autorski), *Kompetencie – Kształcenie – Ewaluacja. W poszukiwaniu innowacyjnego modelu kształtowania i oceny kompetencji uczniów młodszych*. Kraków 2015.

Kojas W. *Wewnętrzna i zewnętrzna kontrola oraz ewaluacja systemu edukacji*. W: K. Denek, T. Zimny (red.), *Edukacja jutra*. VII Tatrzańskie Seminarium Naukowe. Częstochowa 2001.

Konarzewski K. *Dylematy oceniania osiągnięć szkolnych*. „Kwartalnik Pedagogiczny” 1999, nr 2.

Kuźniak I. *Międzynarodowe Sympozjum Naukowe nt. „Efekty kształcenia, sposoby ich mierzenia i oceniania”*. „Ruch Pedagogiczny” 1993, nr 5-6.

Łobocki M. *Wprowadzenie do metodologii badań pedagogicznych*. Kraków 2006.

Ornstein A. C., Hunkins F. P. *Program szkolny. Założenia, zasady, problematyka*. Warszawa 1999.

Pawłowski T. *Tworzenie pojęć w naukach humanistycznych*. Warszawa 1986.

Rutkowski J. *Efektywność pracy nauczyciela – próba ujęcia systemowego*. „Nowa Szkoła” 1980, nr 4.

Szczepański J. *Miary społecznej efektywności szkoły*. „Nauczyciel i Wychowanie” 1981, nr 2.

BIBLIOTEKA

NOWOŚCI NA PÓŁKACH BIBLIOTEKI PWSZ W RACIBORZU

Pasek J. (2014). Wizualizacje architektoniczne: 3ds Max 2013 & 3ds Max Design 2013.

Gliwice: Wydaw. Helion

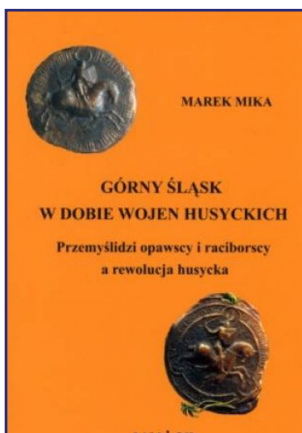

Ta książka pomoże Ci wejść w świat projektowania w programie 3ds Max Design 2013 lub 3ds Max 2013. Jej autorka skupiła się na tym, by w serii praktycznych ćwiczeń stworzyć kompletną wizualizację domu jednorodzinnego, czyli krok po kroku zamienić pomysł na szczegółową prezentację projektu. Jeśli posłuchasz jej wskazówek, szybko nauczysz się

obsługiwać program w zakresie najczęściej używanych narzędzi i funkcji. Dowiesz się, jak stworzyć i modelować obiekty czy bryły. Nauczysz się rysować bryłę budynku, wytlaczać w nim ściany i podłogi, wytaczać okna i drzwi oraz nakładać dach. Odkryjesz, jak przypisywać materiały do poszczególnych obiektów i jak ustawiać kamery, by wyeksponować to, co najciekawsze w projektowanym budynku. Zrozumiesz też, jak ważne jest ustawienie światła i do czego służy rendering obrazu.

Mika M. (2015). Górny Śląsk w dobie wojen husyckich : Przemysłidzi opawscy i raciborscy a rewolucja husycka.

Kraków: Wydaw. Avalon

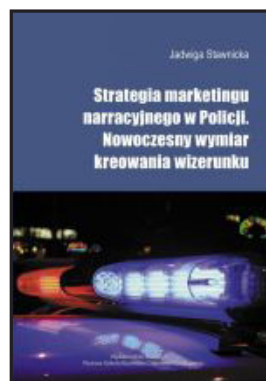

„Trudnym do przecenienia wkładem Autora jest sięgnięcie do źródeł i obszernej literatury czeskiej. Uderza jego dobry styl i jasny oraz zrozumiały język, mimo że Autor porusza się w specyficznym obszarze. Opracowanie Marka Miki wykazuje na słuszność podjętej przez niego inicjatywy. Opanowanie przezeń warsztatu historycznego mediewisty stanowi o podstawie jakości

przygotowanej publikacji”.

Stawnicka J. (2014). Strategia marketingu narracyjnego w Policji : nowoczesny wymiar kreowania wizerunku.

Dąbrowa Górnicza: Wydaw. Wyższa Szkoła Biznesu.

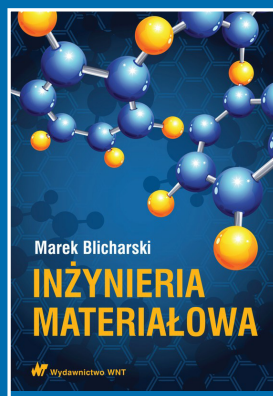

Monografia eksponuje troskę o bezpieczeństwo z udziałem policji w społeczności lokalnej. W treści książki zaprezentowano nowatorskie przedsięwzięcia prewencyjne i edukacyjne z wykorzystaniem strategii marketingu narracyjnego. Autorka bardzo wyraźnie wskazuje na kierunek rozwoju kształcenia jak również działań policji mających na celu podniesienie jej skuteczności, a także właściwego i nowoczesnego kreowania wizerunku.

(...) Zaprezentowane wnioski mogą być wykorzystane przez Policję w zakresie kreowania wizerunku, a także w nowoczesnym zarządzaniu poprzez wykorzystanie elementów marketingu narracyjnego. Mogą być też stosowane przez inne podmioty zainteresowane kwestią stosowania marketingu narracyjnego jako strategicznej koncepcji brandingowej i operacyjnego narzędzia komunikacji.

Blicharski M. (2015). Inżynieria materiałowa.

Warszawa: Wydaw. WNT.

Książka jest podstawowym podręcznikiem na temat stali, przeznaczonym dla studentów wydziałów metalurgicznych, inżynierii materiałowej i mechanicznych. Będzie też przydatna dla inżynierów zajmujących się wytwarzaniem i przetwarzaniem stali oraz wykonywaniem gotowych wyrobów lub części stalowych.

Opracował: Piotr Mucha

GWIAZDY WIECZORU

GRUBSON HURT LABIRYTM

JUWENALIA RACIBORSKIE

KAMPUS
PWSZ
RACIBÓRZ

2016

ZAMEK
PIASTOWSKI
W RACIBORZU

OD 8:30

GRA MIEJSKA - RACIBÓRZ
ZGŁOSZENIA WYSYŁAJCIE NA E-MAIL:
RUSS.PWSZ.RAC@GMAIL.COM

TURNIEJ PIŁKI NOŻNEJ - STADION PWSZ
WYŚCIGI KAJAKÓW - PRZYSTAŃ NAD ODRĄ

STREETBALL - STADION PWSZ
FIGHT BALL - STADION PWSZ

XIX IGRZYSKA SPORTOWE DLA DZIECI
I MŁODZIEŻY NIEPEŁNOSPRAWNEJ
"SPORT KU RADOŚCI" - STADION PWSZ

17-18
MAJA

HAPPENING
ARTYSTYCZNY
PRZEMARSZ
NA ZAMEK - 10:00
DJ JUVSON - 16:20
UROCZYSTOŚĆ - 17:00
ROZPOCZĘCIE - 17:45
ZESPÓŁ HURT - 18:00
ZESPÓŁ LABIRYTM - 19:45
GRUBSON - 21:00

STUDIA W RACIBORZU

BEZPŁATNE*

LICENCJACKIE I INŻYNIERSKIE

ARCHITEKTURA

EDUKACJA ARTYSTYCZNA

PEDAGOGIKA

BEZPIECZEŃSTWO PAŃSTWA

AUTOMATYKA I ROBOTYKA

FILOLOGIA

ADMINISTRACJA

WYCHOWANIE FIZYCZNE

TURYSTYKA I REKREACJA

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu
ul. Słowackiego 55
47-400 Racibórz
tel. 32 415 50 20

www.pwszrac.pl

facebook.com/pwszwraciborzu

*dotyczy studiów stacjonarnych

Dzień otwarty - 3.03.2016

fol. Alicja Świerczyńska FOTON

Juwenaliowe szaleństwa! - kulisy sesji okładkowej

Zdjęcia:
fot. Gabriela Habrom-Rokosz
FOTON

Minimalizm - wystawa FOTONu w Powiatowym Muzeum Ziemi Głubczyckiej

fol. Alicja Świerczyńska
FOTON

fol. Adam Rokosz OP

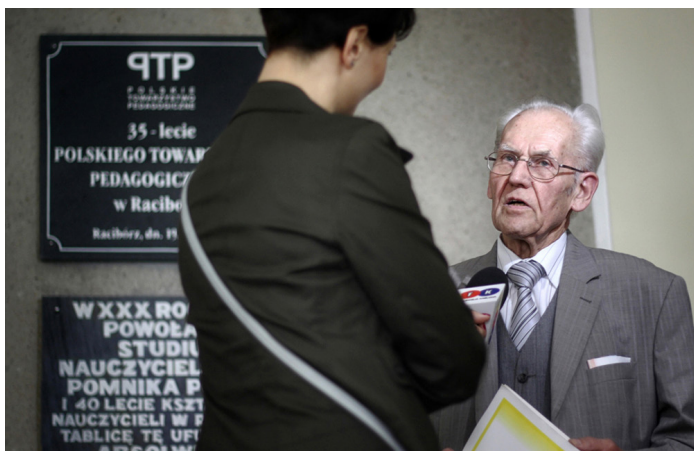
fol. Adam Rokosz OP

fol. Alicja Świerczyńska FOTON

35 lat PTP

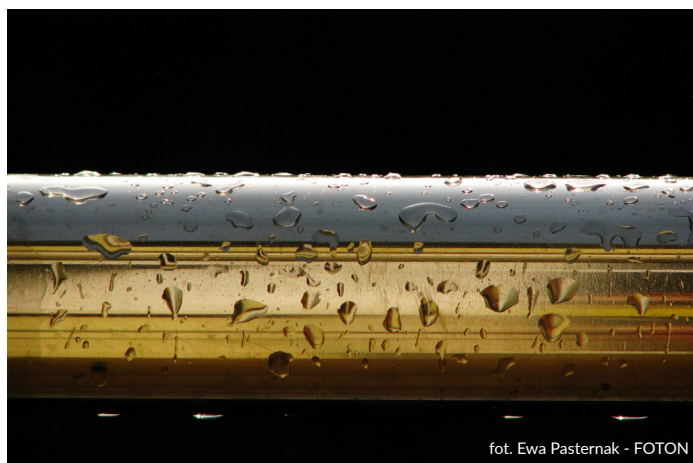
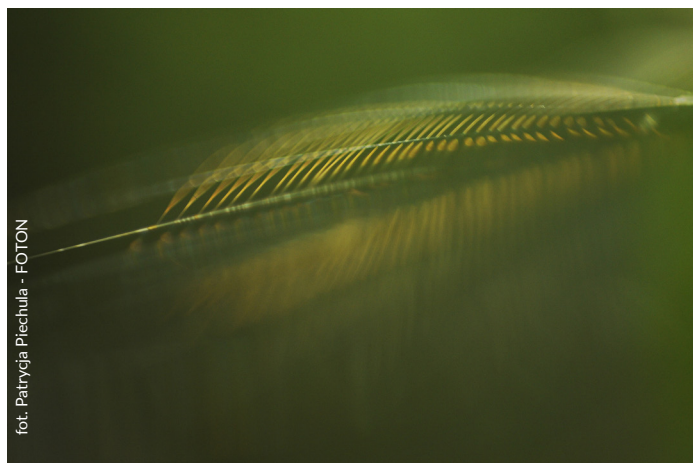
fot. Gabriela Habrom-Rokosz

fot. Alicja Świerczyńska FOTON (6)

FOTON na Festiwalu w Rybniku

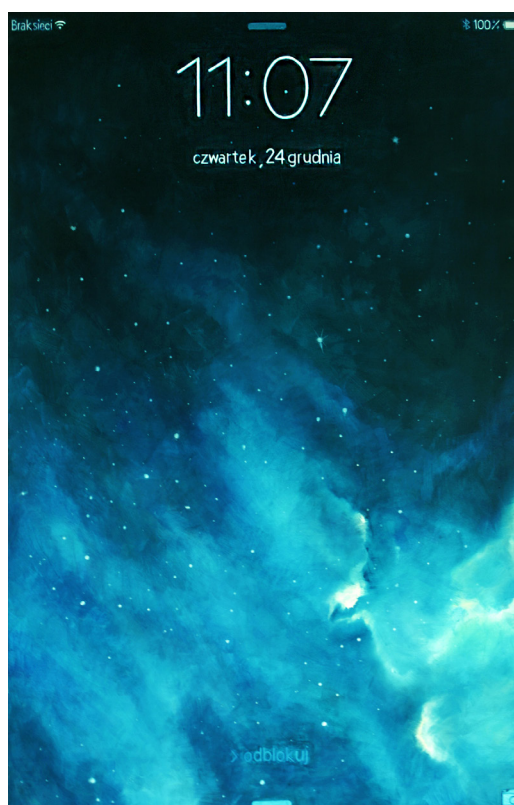

Wystawa prac Magdaleny Gogół pt. „Pomiędzy”

fol. Gabriela Habrom-Rokosz (4)

fol. Magdalena Gogół (2)

„Z szafy” - wystawa prac studentów dr Karoliny Stanieczek i dr. hab. Franciszka Niecia

fol. Samanta Pleczka FOTON

fol. Patrycja Spyra FOTON

fol. Samanta Pleczka FOTON

fol. Patrycja Spyra FOTON

fol. Samanta Pleczka FOTON

Podpisanie porozumienia z Fundacją Romualdo Del Bianco

